

โจทาร์

กลับมา
ทำไม

ตอนที่ไป
โตโฮอิน
...

อาจารย์ชวนข้าว่า
ไปเก่งกันเอานี้
ไซมัย

ไม่ใช่สั่งข้า
ให้ไปเก่ง

ข้าก็เลย
กลับมา

ไม่ได้
แท้

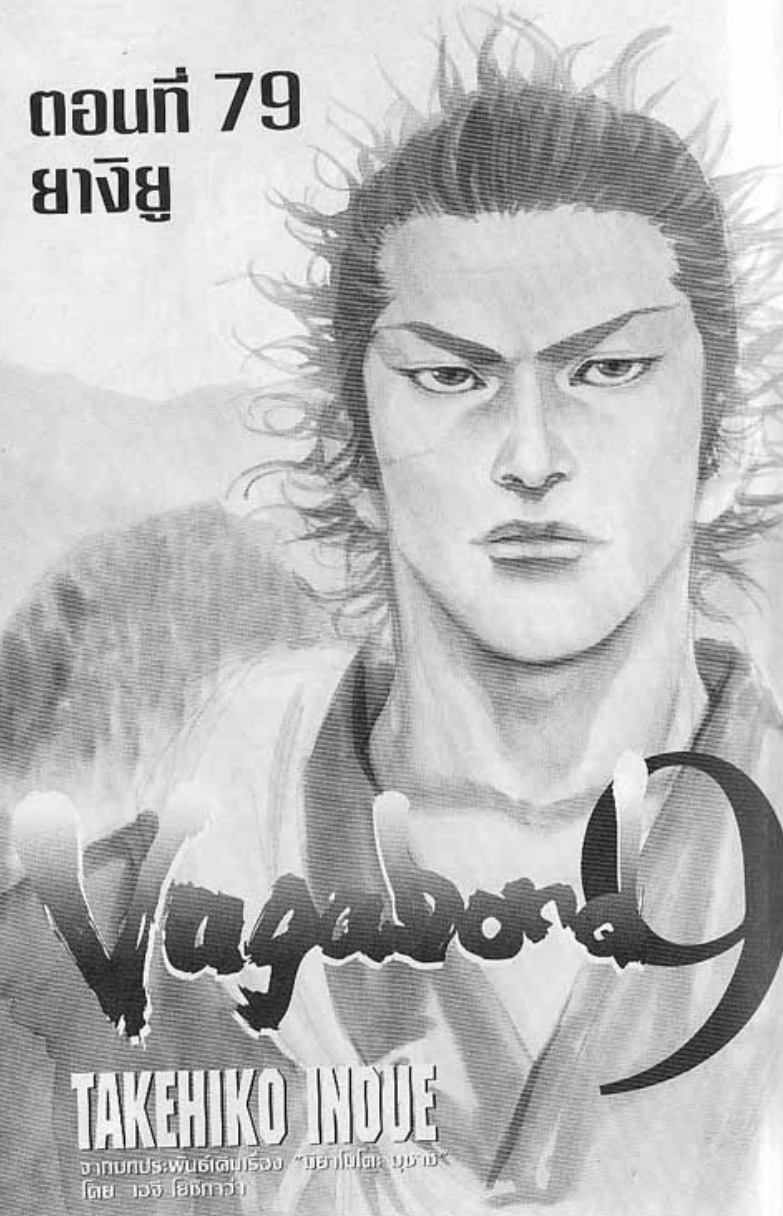
เพราะงั้น...
ตอนที่อาจารย์แพ้
ข้าเลยหนีมา
ครั้งนี้

ข้าว่า
ถ้าอาจารย์
สู้กับอินซุนอีกที
อาจารย์
ต้องชนะต่าง ๆ

รู้สึก
ว่า
...

จะเป็น
แถวนั้นะ

ตอนที่ 79
ຍາງິຍູ

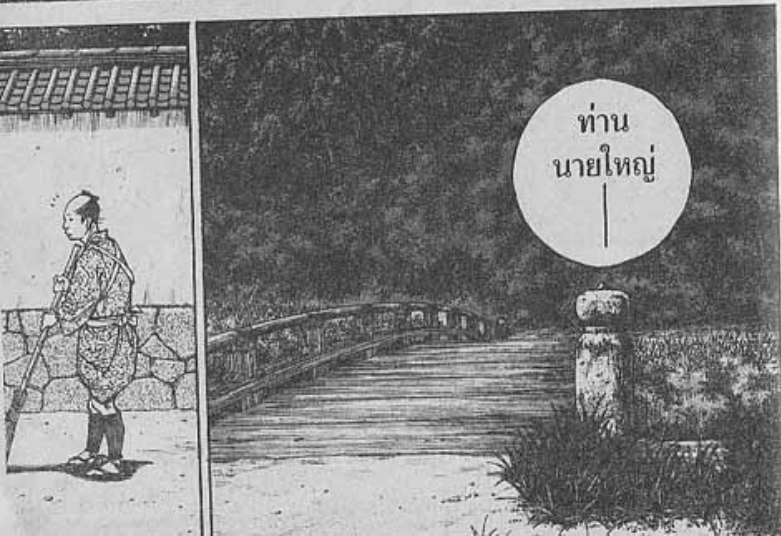

Vagabond
TAKEHIKO INOUE

จากบทประพันธ์เรื่อง "มอริโมโตะ ชูชามะ"
โดย เวจิ อิซุฮารุ

ข้า
จะต้องเก่ง
!!

ถิ่น
ของ
ยางิ
ยู่

วิชาไม่มีวัน
สิ้นสุด

ท่าน
ได้ฉายาว่า
เจ้าแห่งดาบ
แล้ว

ท่านยังต้อง
ฝึกฝนอีก
กี่ครั้ง?

สามารถ
พัฒนาได้
เรื่อยๆ

ลูกชายท่าน
ก็เป็นถึง
ครูฝึกดาบ
ของท่านโชกุน

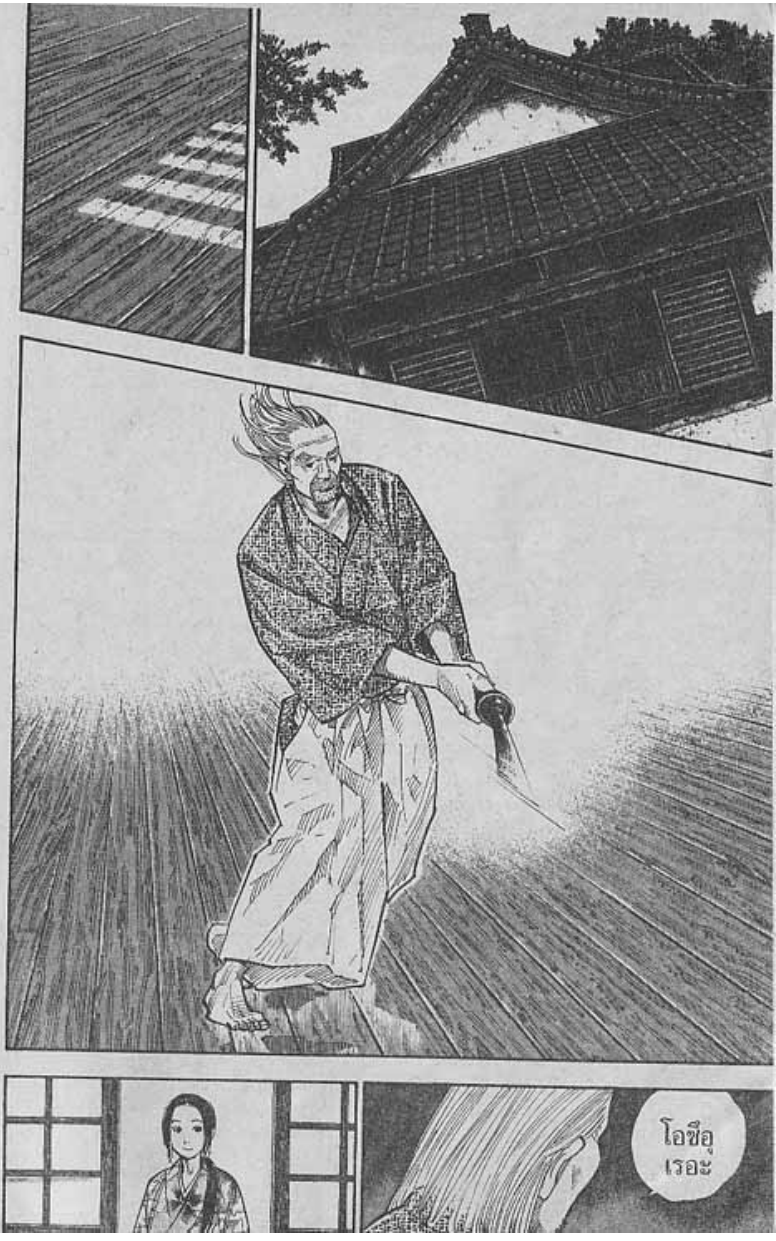

หลาน
คนไหน
?

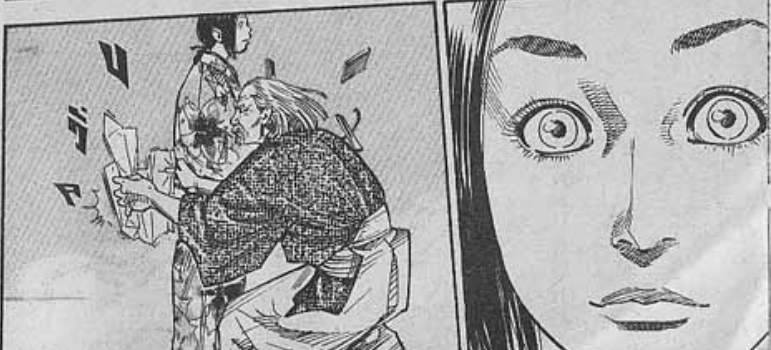
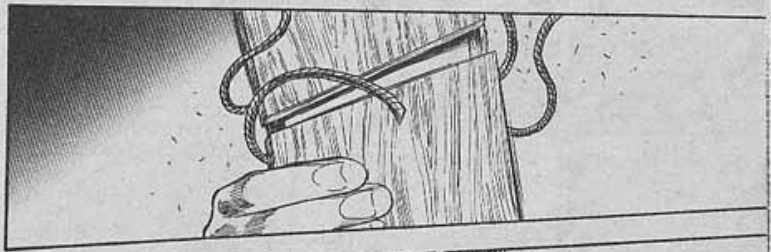
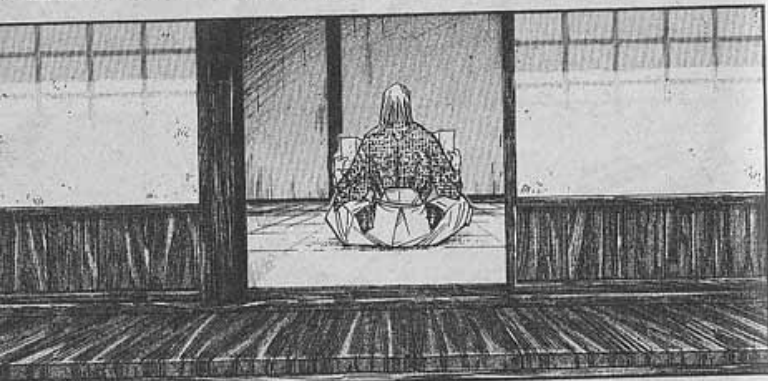
เจ้ามืออะไรอะ?
มาถึงที่นี่ได้
ต้องมีเรื่อง
ลึกลับ

ท่าน
เซียวโกะโนะ
สึเกะ

เอ่อ
จดหมายจาก
หลานท่าน
เจ้าคะ

โอซึ
อะ

วิชาจะได้รับ
การถ่ายทอด
สู่ทายาทเพียง
คนเดียว...

วิชาชินดาเงะริว
ของที่นี่
ก็จะถูกถ่ายทอดจาก
เซคิซุ สึ
เซียวโกะโนะสึเกะ
....!!

ไม่ทราบ
ว่า...

ท่านจะมี
ฝีมือพัฒนาขึ้น
เท่าใดน้อ
หลังจากฝึกที่
สึโกะและที่อื่น ๆ

ท่าน
เซียวโกะ
จะกลับ
มารี!!

ฝีมือซาก็
พัฒนา
ขึ้นแล้ว
นะะ!!

.....

ข้าไม่ยอม
แพ้หรอก
!!

ในจำนวน
ลูก...

และหลาน
ทั้งหมด

คนที่นายท่าน
เรียกมากที่สุด
ก็คือ
ท่านเซียวโกะ

ทั้ง 3 คนนั้น
รวมเข้า...
โตะดะ คิซาเอมอน
อีกคน

ท่านมาถึง
จริงๆ

อะแอม

เค้าเรียกกันว่า
ยอดศิษย์ทั้งสี่
แห่งยางิยู

ขอชักคนหนึ่งใน
ยอดศิษย์ทั้งสี่
ให้เข้าเถอะ
!!

อีกหน่อย
ก็จะมีคนเก่ง
เข้ามาอีก

ยางิยู
ยังมีชื่อเรื่อง
ฝึกอยู่

คนที่ฝีมือดี
แห่งยุค ไม่ว่าใคร
ก็จะมายังโรงฝึก
กลางป่าเขา

ได้
เสว้า...

เอ้าใจขนาดนี้
ซังฮากอยู่
ที่นี่อีกอะไร
!?

นะ นะ
!?

จะบุงกริ่ง
ของยางิยู
เซคิซุไซ

หนึ่งใน
ปฐพีคนนี้

คนอื่น
เค็ดังว่า
งั้น!!

แต่นะ

หัวเราะว่า
ฮาเพื่อน
เธอะ?

เทวอ
!!

จะเข้าไปหา
ยังงืดนี่อ
...

เอ
|

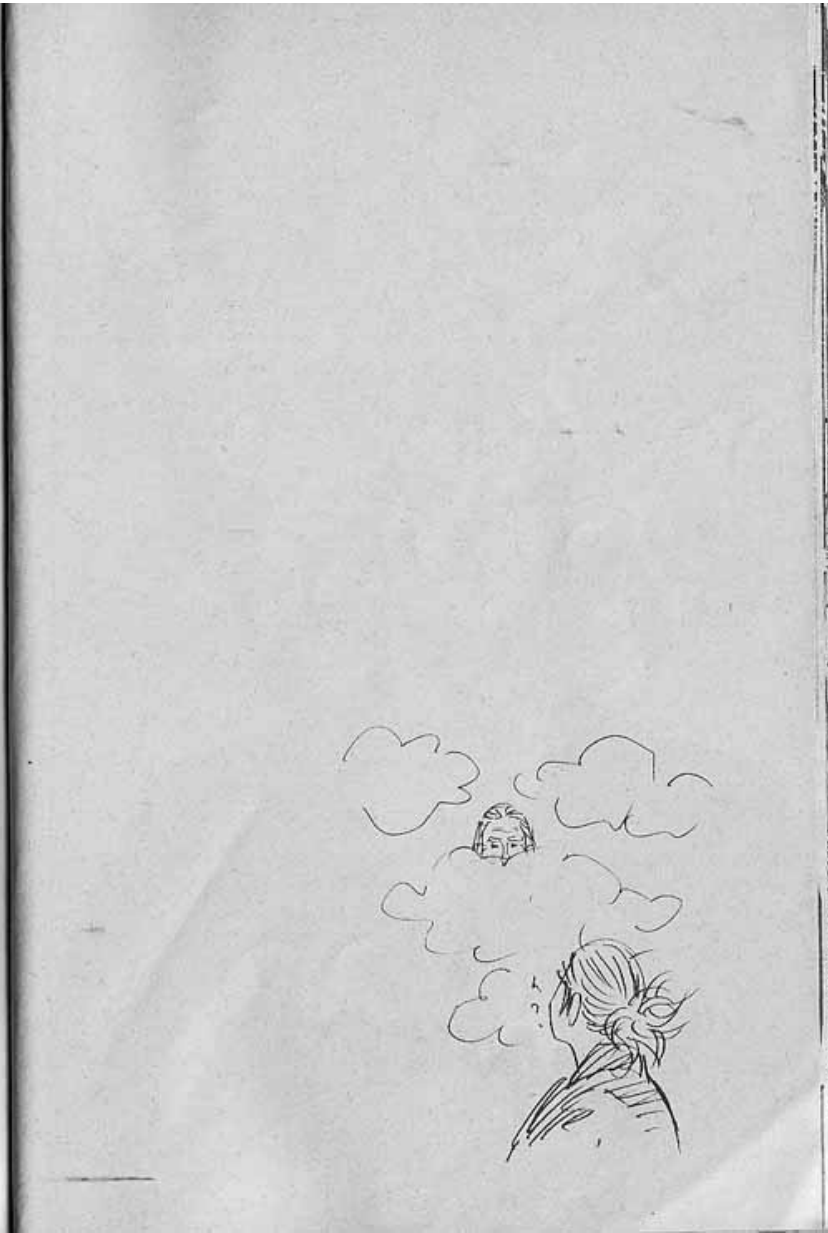
อาจารย์คิดอะไร
แมลง ๆ อยู่อีก
ไข่ป่าว

ม่น่า
ใช่ลจ

Vagabond

ฟ้าไม่
หัวเราะเยาะ
ข้าหรอก

อ่า...
กลิ่นของ
บ้านเกิด
!!

ตอนที่ 80 กลับบ้าน

รอข้า
หน่อยเถอะ
ยางิยู
เซคิซุไซ

เฮอะ
!!

บ้านยางิยู...
นี่มันดีเกิน
โทคุม่า อีเอมดะ
ยังยอมรับ
ใบวิชาดาบ.....

หลบไป
คิดหาแผน
ที่แยบยล
ก่อนดีกว่า

ถ้ารับรอบ
ทำอะไรไป
อาจไม่ดี

อาจารย์

ยางิยู เซคิซุไซ
คนที่เป็นประมุข
ของบดินนี้
ได้อย่างไร

ปัญญาที่คือ
เราจะ
เซคิไกล์...

ไปกันเฮอะ
อาจารย์

ไปหาที่พัก
กันก่อนดีกว่า
น่า

ข้าหิวจะแะ
อยู่แล้ว
!!

อยากกิน
ดั่งโทะ
อะ!!

อย่าบ่น

ไม่ใช่

ต้นไม้ที่นี่
แต่ละต้น
มีอายุยืนยาว

นั่นหมายความว่า
ที่นี่ไม่ได้รับผล
จากไฟสงคราม

ไม่มีใคร
เคยบุกมาถึง
ที่นี่นั่นเอง

อาจารย์
ที่ไหน ๆ
ก็มีต้นไม้
ทั้งนั้น

ที่นี่แปลก
จริงๆ

มีต้นไม้
อยู่เต็ม
ภูเขา

ทำไม
เหรอ?

ฮ่าาท์ !!

.....

ทำไมต้องมาอาบน้ำที่นี่...

3 ปีแล้วสินะ

จากที่นี่ไปตั้งแต่ไปฮิโกะ...

ปราสาทเล็กๆแห่งนี้ก็รอดจากภัยอันตรายนมาได้...หมู่บ้านเล็กๆกลางป่าเขา

เกียวโต โอซากะ และโอวาริ

อยู่ใกล้กับ

ทั้งๆที่

หรือว่าแสดงถึงความน่าเกรงขาม...ของนายใหญ่ของบ้านนี้

อืม

ทื่อ?

เอ็ง همینวะ

ขงจาวซี้ เหมือนกับ

ดูเลย

แทะแทะแทะ

อย่ามาอ่อน

เดินไม่ไหวแล้ว

โอ้ยเหนื่อย

พรุ่งนี้มันจะ
มาที่นี่ยอร์รับ
!!

มันยังบอกว่า
อยากจะขอชม
โรงฝึกของ
ปราสาทน้อย
ย่างยู่!!

เฮียวโกะ
อยู่ที่โกะ
และคนอื่น ๆ
ก็ไม่อยู่

เบ็ง
บอกแล้ว
ไซม์ยัวว่า
บุนะโนริ
อยู่ที่เอโตะ

เฮ้~อ
คือจริง ๆ
พับผ้า

ข้าจะไป
!!

พรุ่งนี้

ไม่ ข้าขอไปเคารพ
ท่านนายใหญ่
ย่างยู่ เซคิซุไซ
แต่เพียงท่านเดียว
!!

โชตะ
ซอร์รับ

ท่าน
นายใหญ่

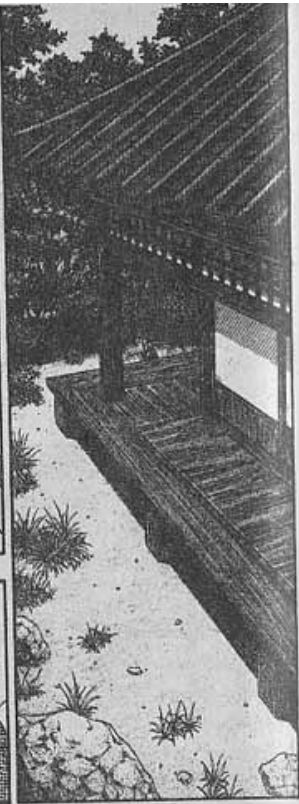
มันไม่มีท่าทาง
จะเลิกล้ม
กลับไป...

เจ้าโยชิโอะกะ
เดินขี้ใจไร
นั่น

ไปมาแล้ว
เรอะ

ซอร์รับ...
ไปบอกตามที่
ท่านสั่งแล้ว
แต่ว่า...

ที่มีบ้าน
ที่จะกลับ
.....

มีคนที่...
ตั้งหน้าตั้งตาคอย
อยากเจอ.....

มีคุณปู่
....

ไม่ยอม
หยุดไหล

ทำไมดี

อึ้ง
ตายแล้ว
?

ไม่อยาก
ไปอะ?

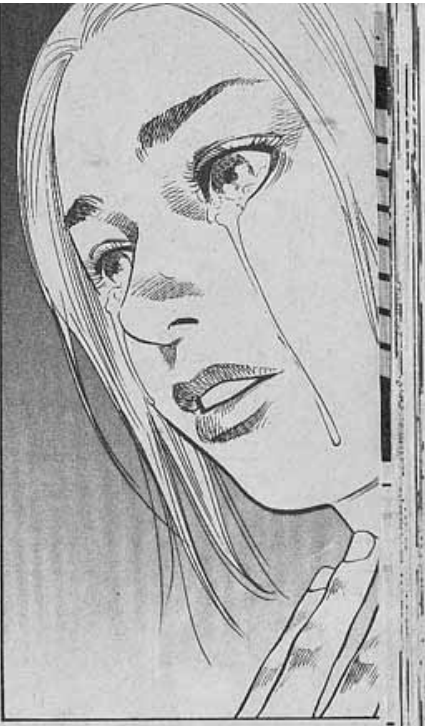
เป็นอะไร
ไป?

โอซึอู

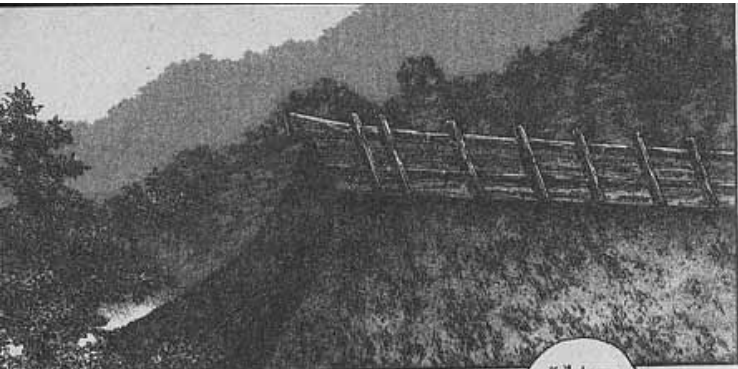

ฮือ
...

เปล้า
คะ

หนูอิจิจากท่าน
เฮียวโกะโนะสึเกะ
เจ้าคะ...

ข้าไม่ชอบ
อาบน้ำเลย
อาจารย์....

บ่น บ่น

แต่เอ็ง
มันเหมือน
เหลือทนวะ

อาจารย์
ด้วย!

หือ
?

โอซึอู

โด้

แง

เอ็งอยู่ที่นี้
ได้ตลอดไป

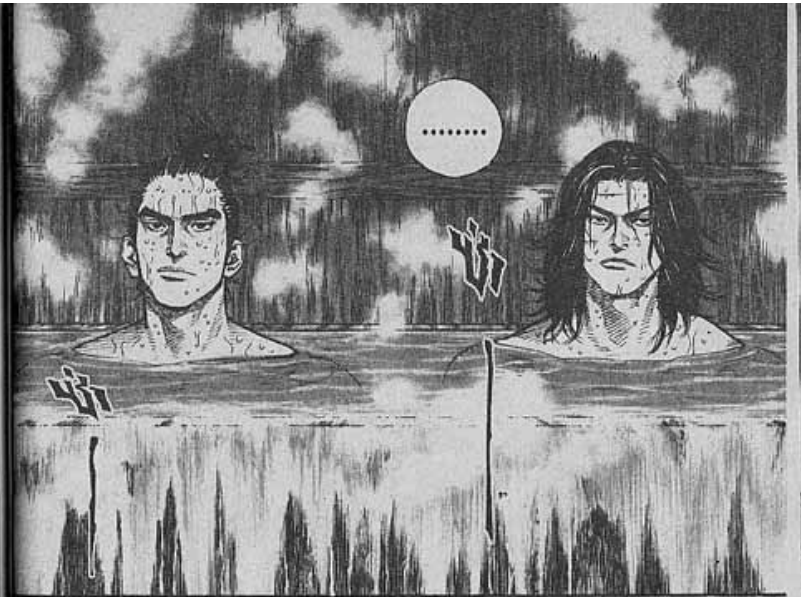
Vagabond

ตอนที่ 81 ผู้ที่ล่าเรดอกลี

ดังเช่น
แมว

ไม่รู้ว่ามีอะไร
จะถูกฟัน
ต้องตื่นตัว
อยู่ตลอดเวลา

แกลยเกลียด
การอาบน้ำ
เพราะกลัวว่า
การเตรียมพร้อม
นั้น

จะละลาย
หายไป
พร้อมกับ
ซีโคล

.....

.....!

ข้าจะลอง
เดาสาเหตุที่แก
ไม่ชอบอาบน้ำ
เอามั้ย

อืม

ทุกวัน
แกต้อง

เตรียมร่างกาย
และจิตใจ

ฉันทะนะนะ
เป็นแค่เด็กที่
ถูกทิ้งเอาไว้ที่
หมู่บ้านมิยาโมโตะ
แคว้นซาคุ

ไม่เท็จว
ขอรับ

อึ้ง ไม่ต้อง
กลัวหมาก
ขนาดนั้น
หรอกจะ

เราดู
นำเกรงขาม
มากจริงแท้
?

ที่บ้านยังอยู่
ก็เป็นเพียง
ผู้อาศัย
เท่านั้นเอง

จะ
ไปที่เรือนพัก
วาทายะ

จะไปไหน
เจ้าคะ
ท่านโอซึอู?

อ้อ อยู่ใกล้ ๆ
เองเจ้าคะ
จะพาไปเอง

ไปงาน
ให้ท่านหรือ
เจ้าคะ

เป็นผู้หญิง
ตื่นมา
นั่งมาได้

อะไร
เนี่ย

สวัสดี
ค่ะ

พอดีเลย ถ้าเอ็งพักที่ วาทายะ เอ็งช่วย นำทางท่านโอซึคุ ไปหน่อยสิ

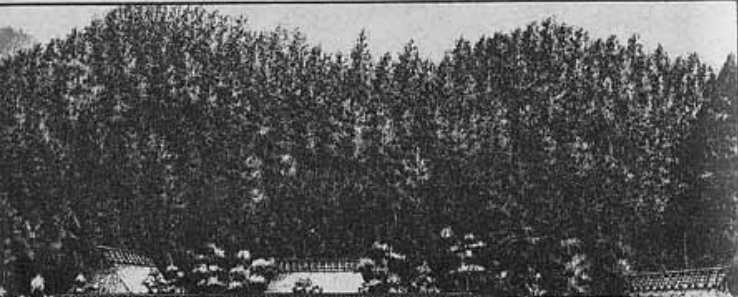
โจทาร์

ฮา! ?

...

ก็ได้ ก็ได้
ข้าอยาก จะเล่นอยู่ ช้างนอก

.....
ไปแค่ ปากทาง เท่านั้นนะ

!!

เปล่านั้น มากะ อาจารย์

เข้ามาพักที่ เรือนพัก วาทายะ

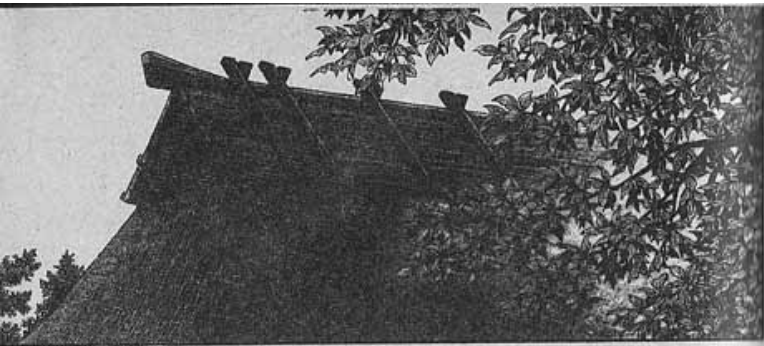
ด้วย เป็นเด็กที่โหด ไม่เคยเห็นหน้า คำตา

แก่แดดเซียว ก็อดาบไม้ ด้วย

คนเดียว เรอะ?

ข้าชื่อ โจทาร์

เธอชื่อ อะไรจ๊ะ ?

อี...ม ?

.....

เฮ้อ คูลี
เพิ่งออก
อีกเลย อุตส่าห์
อาบน้มาแล้ว
แท้ ๆ

ไปที่แม่น้ำ
ดีกว่า

เฮ้อ... ถึงแล้ว
ที่นั่นแหละ

คุณ
โจทาร์

ขอใจ
นะ

หยั่งก๊ะ
ทาเคจั้ง
เลย

ฮิ ฮิ
....

ฮืม... ถ้าเป็นไอ้หมัดมัน ที่มาเมื่อกาน กูอาจจะฆ่ามัน เพื่อให้ได้เจอกับ เซคิซุซะแล้วก็ได้....!!

เซคิซุซะ?

แต่เดี๋ยวนี้นายของข้าไม่ใช่คนตาบอด เป็นเพียงตาแก่คนหนึ่ง

ชื่อนั้น ท่านนายใหญ่ ก็ทราบดี.....

ข้าก็ทานได้ นิดเดียว

ฮะ

อันนี้ นายท่าน ให้นำมา ให้นายท่าน....

ช่วย ไม่ได้

....แต่ข้า จะมาอีก อย่างแน่นอน

เมื่อถึงตอนนั้น ข้าหวังว่า จะได้เจอกัน ช่วยบอกเจ้านาย เจ้าด้วย

หืม

นำมา แค่นี้

..... เองริ

ท่านยัง ฝากมาว่า

"ที่เรือนมีแต่นักดาบ ไม่มีคน รุ้มารยาท การต้อนรับ"

"ซินด็อนรับไม่ได้ ก็จะเป็นที่หัวเราะ ของคนในเมือง หลวงเสียเปล่า ๆ"

"ที่จริงนายท่าน ก็อยากจะเลี้ยง นำชาท่าน แต่ทว่า"

ดาบ !!

ข้าไม่ได้ อยากจะมา ชมฝีมือ ชงชา!!

ข้ามาดูวิชา ดาบ!!

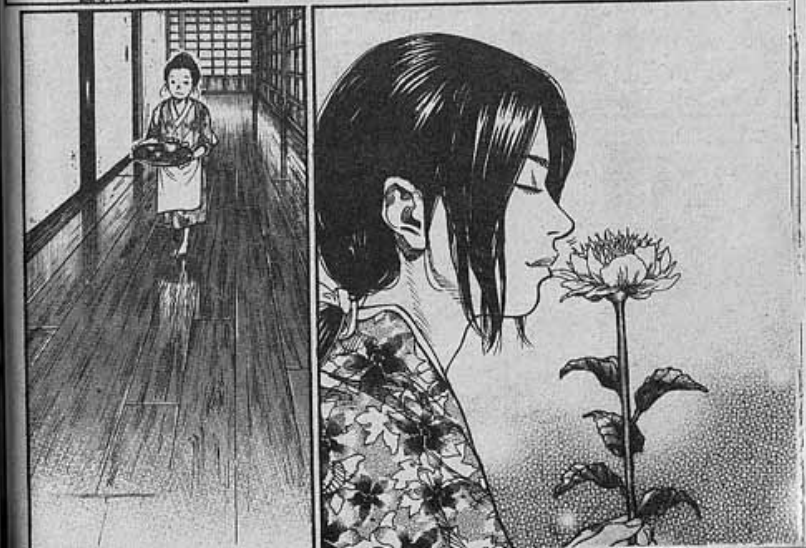

"อยากจะ ขอร้องท่าน ให้เป็น คราวหน้า"

นายท่านว่า อย่างนี้ เจ้าค่ะ

ท๊อ

Vagabond

น่าจะ
ถามชื่อ
เอาไว้
นะเรา

ยัง
ยัง

ยังมีคนที่
แข็งแกร่ง
อยู่ในโลกนี้
อีกมากมาย

ตอนที่ 82
ผู้สืบทอดความเป็นทมิฬในปฐพี

ฉันทะนะ
เป็นแค่เด็กที่
ถูกทิ้งเอาไว้ที่
หมู่บ้านมียาโมโตะ
แคว้นซาคุ

ไม่ใช่จวบ
จนบัดนี้

กับ

ที่บ้านยางิยุ
ก็เป็นเพียง
ผู้อาศัย
เท่านั้นเอง

อึ้ย ไม่ต้อง
กับหัวมาก
ขนาดนั้น
หรอกจะ

เราดู
น่าเกรงขาม
มากริงน่า
!!

จะ
ไปที่เรื่อนพัก
วาทายะ

จะไปไหน
เจ้าคะ
ท่านโอซึคุ?

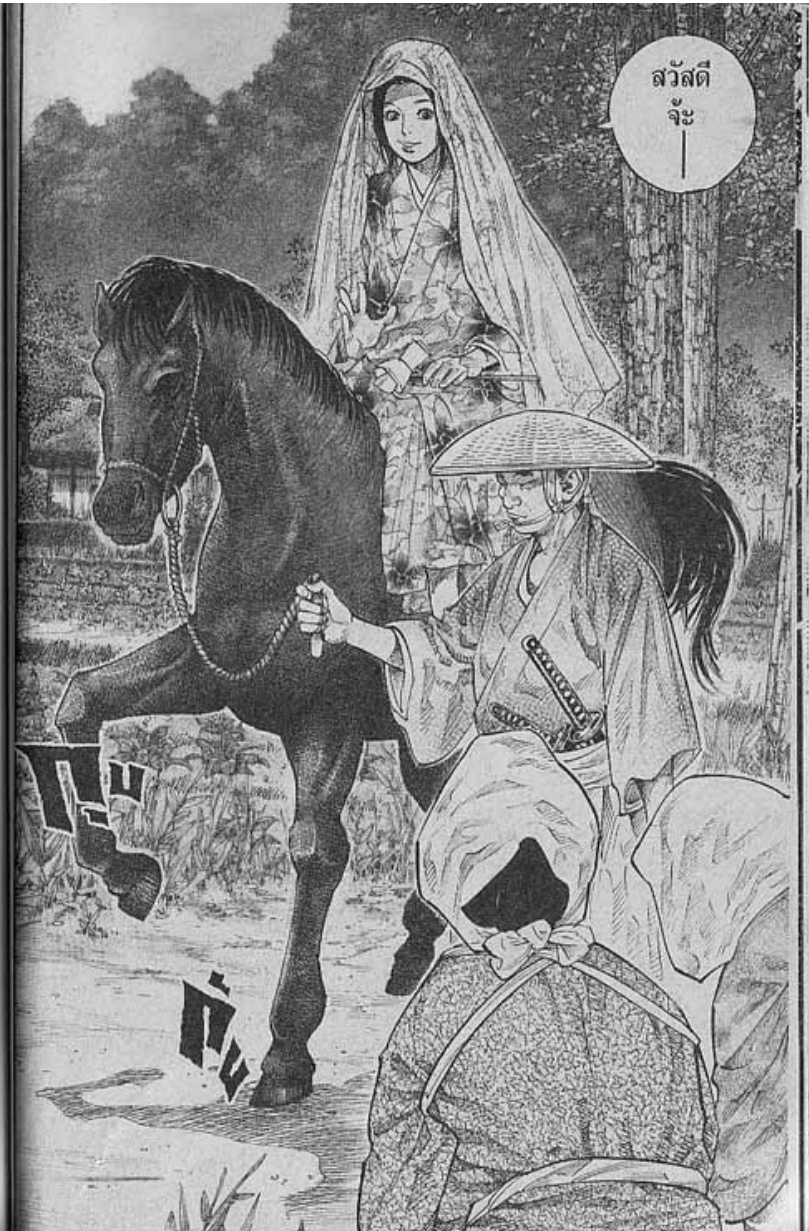
อ้อ อยู่ใกล้ ๆ
เองเจ้าคะ
จะพาไปเอง

ไปงาน
ให้ท่านหรือ
เจ้าคะ

เป็นผู้หญิง
ขึ้นมา
นั่งมาได้

อะไร
เนี่ย

สวัสดิ์
จ๊ะ

พอดีเลย ถ้าเ็งพักที่ วาทายะ เ็งช่วย นำทางท่านไอซึอ ไปหน่อยสิ

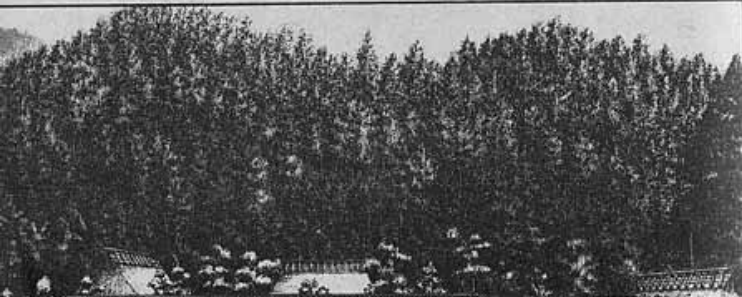
โจทาร์

ทา-!?

ฮะ

ก็ได้อีกก็ได้
ข้าอยาก จะเล่นอยู่ ช้างนอก

.....
ไปแค่ ปากทาง เท่านั้นนะ

!!

เปล่า มาระ อาจารย์

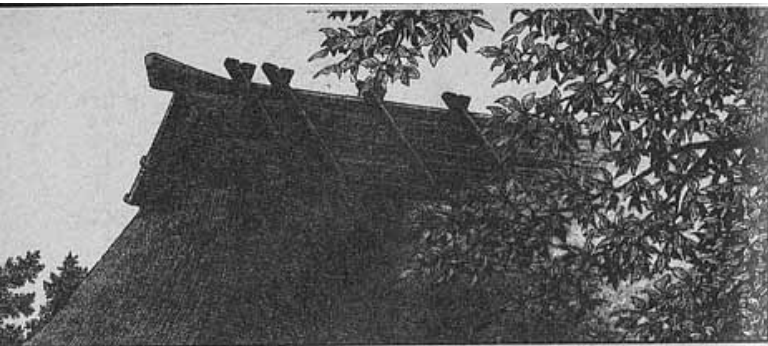
เข้ามาพักที่ เรือนพัก วาทายะ

ตาย เป็นเด็กที่โหด ไม่เคยเห็นหน้า คำตา
แกแค่คเซียว ถือดาบไม้ ต้วย

คนเดียว เรอะ?

ข้าชื่อ โจทาร์

เธอชื่อ อะไรจ๊ะ ?

.....

อี...ม ?

เฮ้อ คูลิ
เพิ่งออก
อีกเลย อุตล่ำท์
อาบน้ำมาแล้ว
แท้ ๆ

ไปที่แม่น้ำ
ดีกว่า

เฮ้อ ถึงแล้ว
ที่นี่แหละ

คุณ
ใจทาร์

ชอบใจ
นะ

ฮึ ฮึ ฮึ

.....

หยั่งกะ
ทาเคจั้ง
เลย

ฮึ ฮึ
....

ฮึ่ม....
ถ้าเป็นไอ้หมัดตัวนั้น
ที่มาเมื่อวาน
ก็อาจจะฆ่ามัน
เพื่อให้ได้เจอกับ
เซคิซุไซแล้วก็ได้....!!

ฮึ่ม?
แต่เดี๋ยวนี้นายของข้า
ไม่ใช่ขั๊กตาบ
เป็นเพียงตาแก่
คนหนึ่ง

ฮ้อนั้น
ท่านนายใหญ่
ก็ทราบดี
.....

ข้าก็ทานได้
นิดเดียว

ฮึ่ม

อ๊ะ

.....

อันนี้
นายท่าน
ให้นำมา
ให้ท่าน....

ช่วย
ไม่ได้

....แต่ข้า
จะมาอีก
อย่างแน่นอน

เมื่อถึงตอนนั้น
ข้าหวังว่า
จะได้เจอกับ
ช่วยบอกเจ้านาย
เจ้าด้วย

ฮึ่ม

.....
เอ็งริ

นำมา
แค่นี้

ท่านยัง
ฝากมาว่า

"ที่เรือนมีแต่
นักดาบ ไม่มีคน
รู้มารยาท
การต้อนรับ"

"ที่จริงนายท่าน
ก็อยากจะเลี้ยง
นำซาท่าน
แต่ทว่า"

ดาบ
!!

ข้ามาดูวิชา
ดาบ!!

ข้าไม่ได้
อยากจะมา
ชมฝีมือ
ซงซา!!

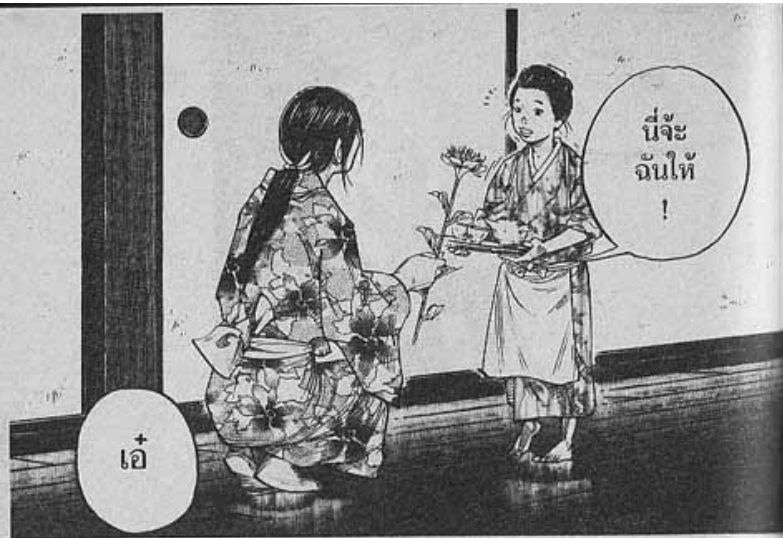

"อยากจะ
ขอร้องท่าน
ให้เป็น
ครวบน้ำ"

นายท่านว่า
อย่างนี้
เจ้าคะ

ฮึ่ม

Vagabond

น่าจะ
ถามชื่อ
เอาไว้
นะเรา

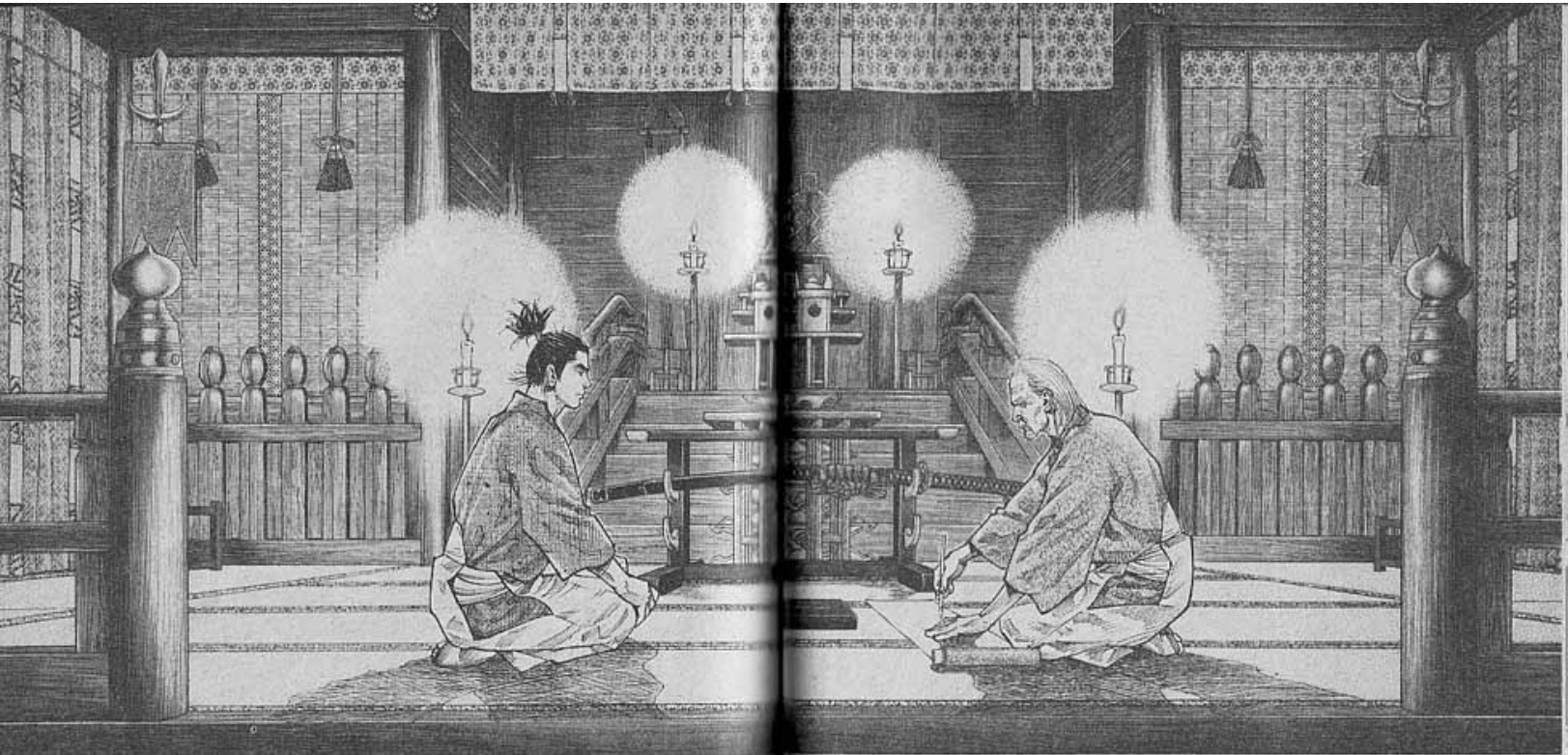
ยัง
ยัง

ยังมีคนที่
แข็งแกร่ง
อยู่ในโลกนี้
อีกมากมาย

ตอนที่ 83 การสืบทอด

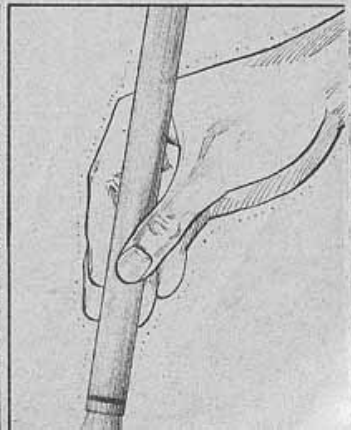

王面堂
生年七歲八月
長日名三三三
又三三三
卷

王面堂

วิชาชินดาเงะริว
ได้ถูกสืบทอดมาจาก
ท่านคามิอิซึมิ
ผู้เป็นต้นตำรับ
นานถึง 40 ปี

ด้วยการฝึกฝน
อย่าง
เอาจริงเอาจัง
วิชานี้จึง

ตัวอักษรสุดท้าย
จึงลงเล่น
เต็มที่

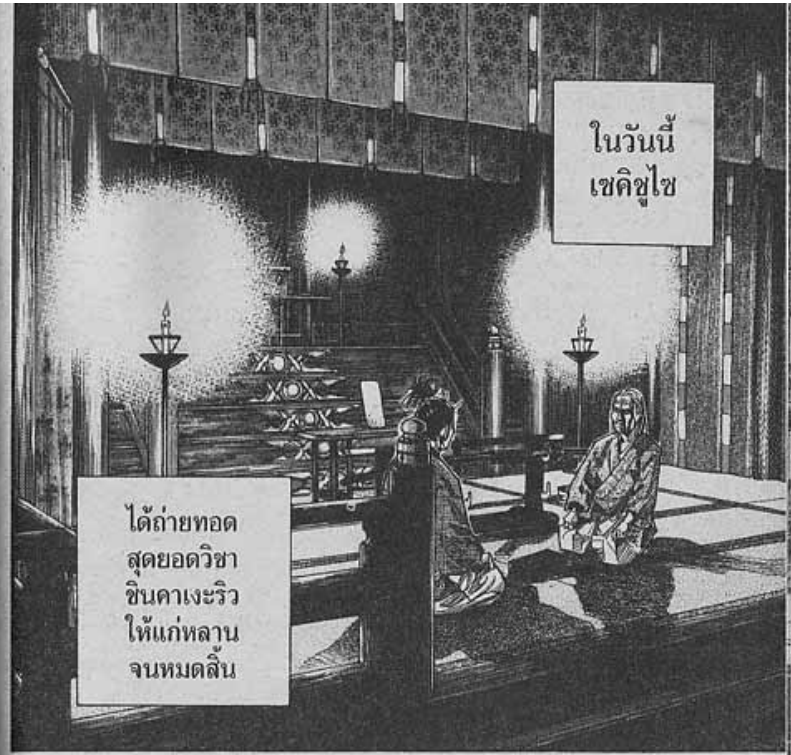
Handwritten calligraphic signature in large, bold characters.

เข้าใกล้
ฟ้า

ไป
ทุกที่ ๆ

ในวันนี้
เซคิซุไซ

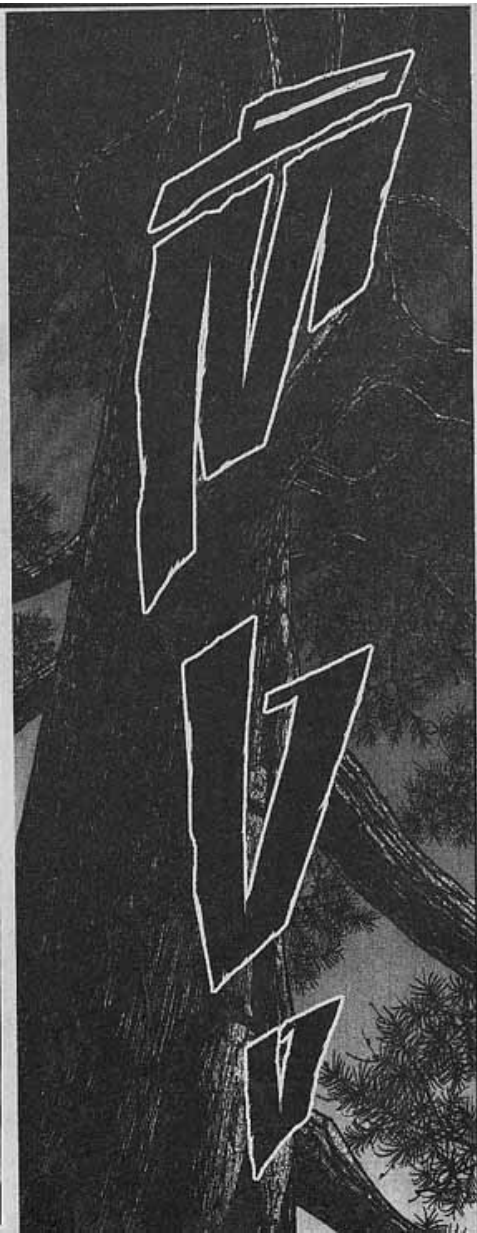
ได้ถ่ายทอด
สุดยอดวิชา
ชินดาเงะริว
ให้แก่หลาน
จนหมดสิ้น

ด้วย
ความ
ยินดี

และด้วย
อายุชั้ย

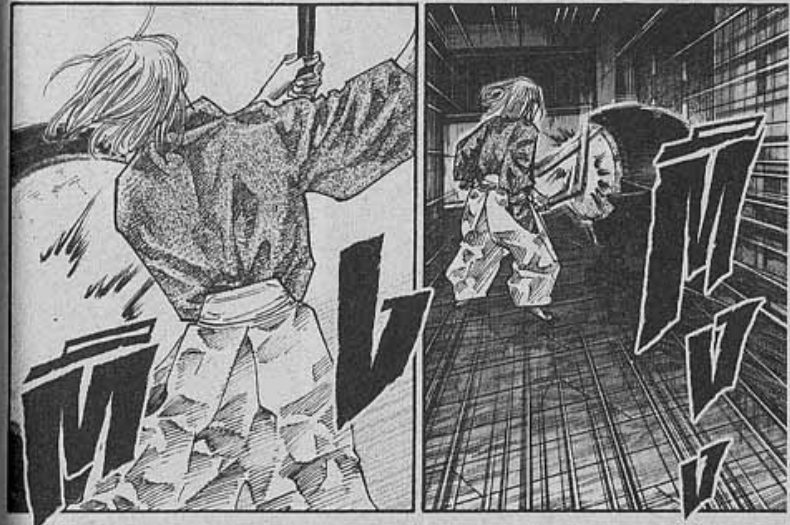
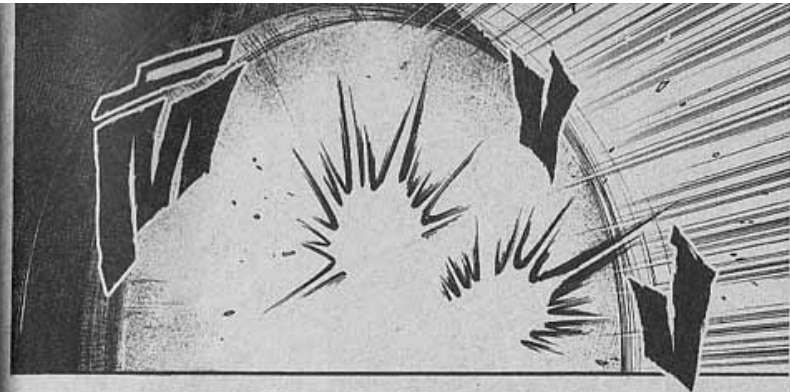
ท่านมา
อยู่ที่นี้
แล้ว

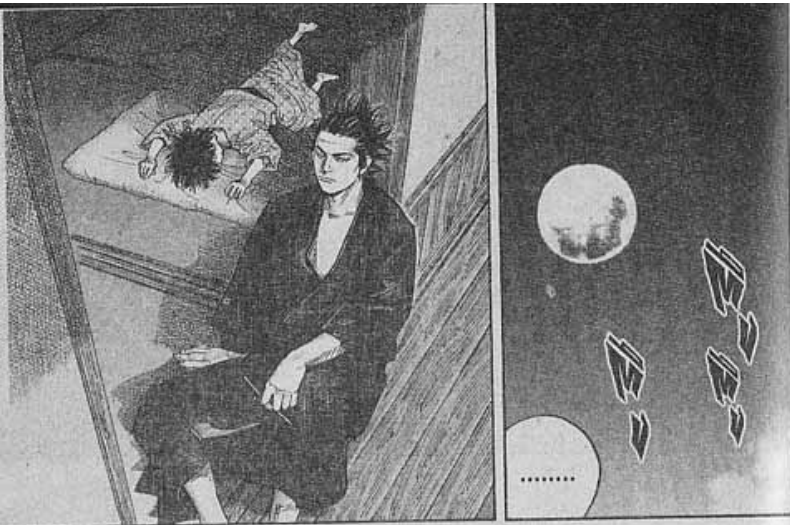
พินไป
ตะ ๆ

เพราะ
มันดีใจ
เน้อ

ทำอะไรนะ
ขอรับ?

.....

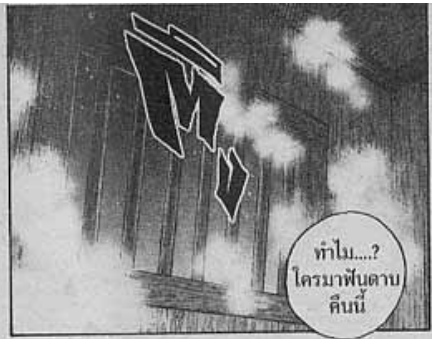
ไม่เหมือน
กัน

อืม—

ด้านที่
เราตัด

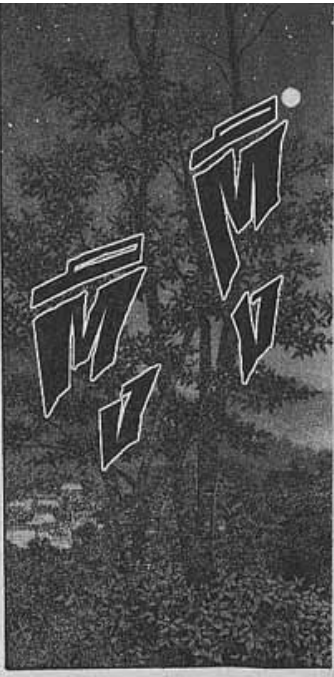
กับด้านที่
คนในวังตัด

ทำไม....?
ใครมาฟันตาบ
คินนี่

.....

ต้องเป็น
นายท่าน
แน่ๆ

วู้บ...

เจ้าเข้ามาที่ในวังนี้ได้ยังไงนะ โจทอะไร?

อะ อะ อะ

บอกรับคนที่ฝ่าประตูว่าเป็นน้องของท่านไอซึคุ เด็กๆเลยให้เข้ามา

ตอนแรกพอลมคิดพูดว่าชื่อไอซึคุสงสัยใหญ่เลย

คูสิยังสงสัยอยู่นั้น

ไม่เป็นไรจ้า

หยา? น้องชาย

พี่ไอซึคุ

ข้าเป็นน้องของท่านไอซึคุนะเพีย!!

จริงอะ?

สกรปรกแบบนี้หรือนะ?

อู๋

ไอซึคุ

เฮ้ย เด็กคนนี่มาจากที่ไหน!!

.....!!

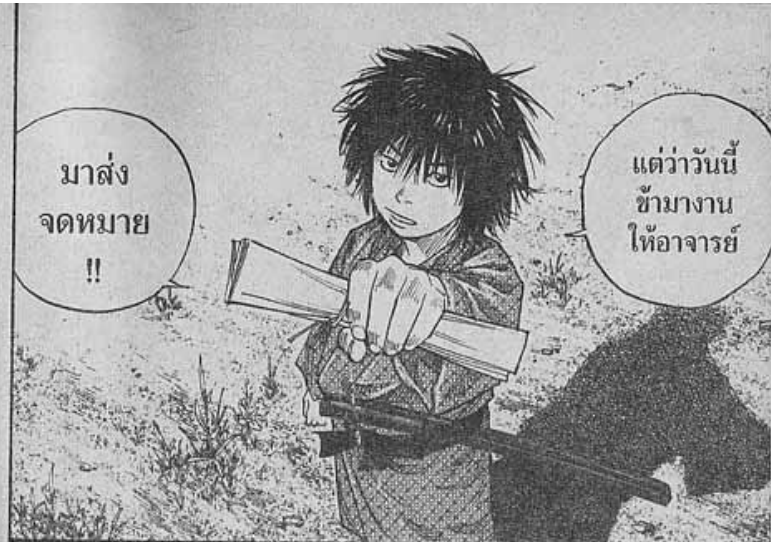
อืม.....

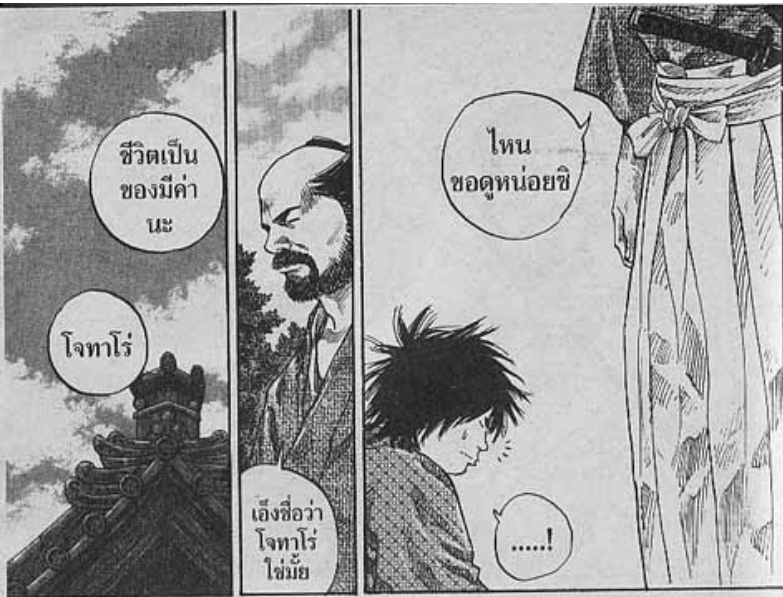

ด้านนี้เราแหง

อู๋ เด็กที่เจอเมื่อวานนี้

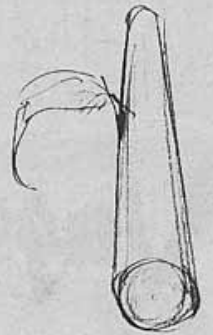
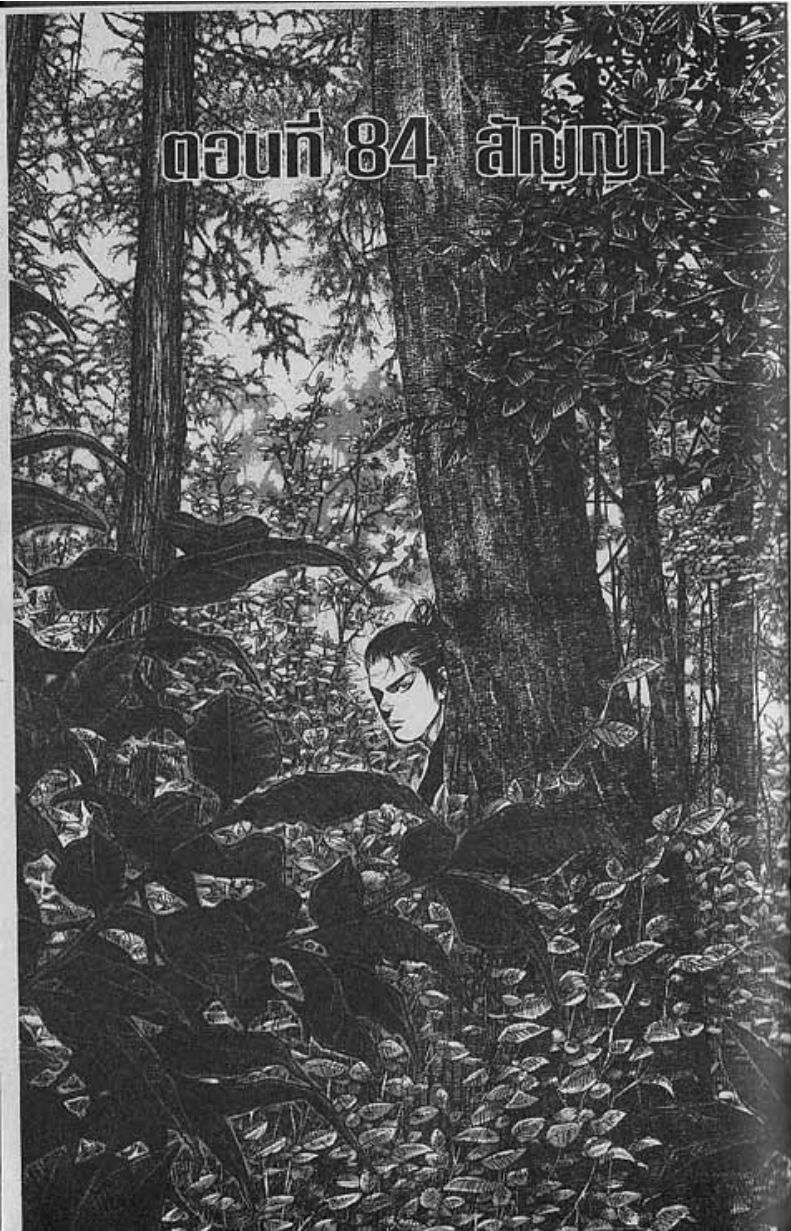

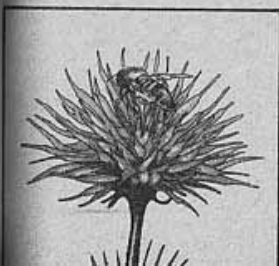
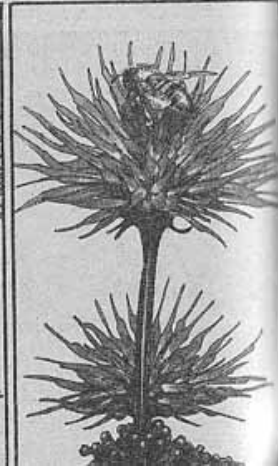

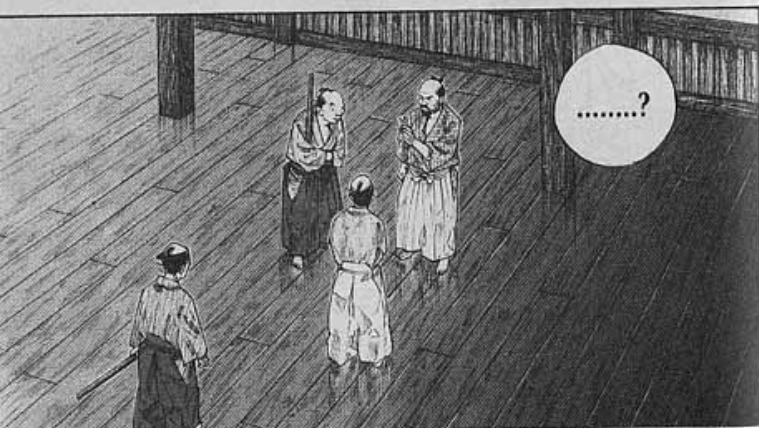
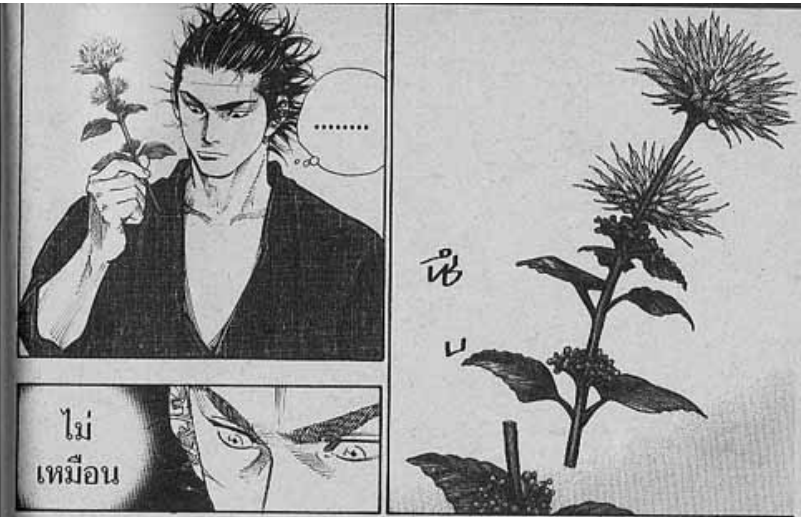
Vagabond

ตอนที่ 84 สัจญา

มาหา
ยาจิบ
ไม่ได้
อะไร
เลย

ขอใจ
ท่านมาก

ระมัด
ระวังตัว
ด้วย

ตอนนี้
เจ้ามียาไมโตะ
มันทำอะไร
อยู่น้า...

เอ็งเก่ง
นักเระอะ

หือ
?

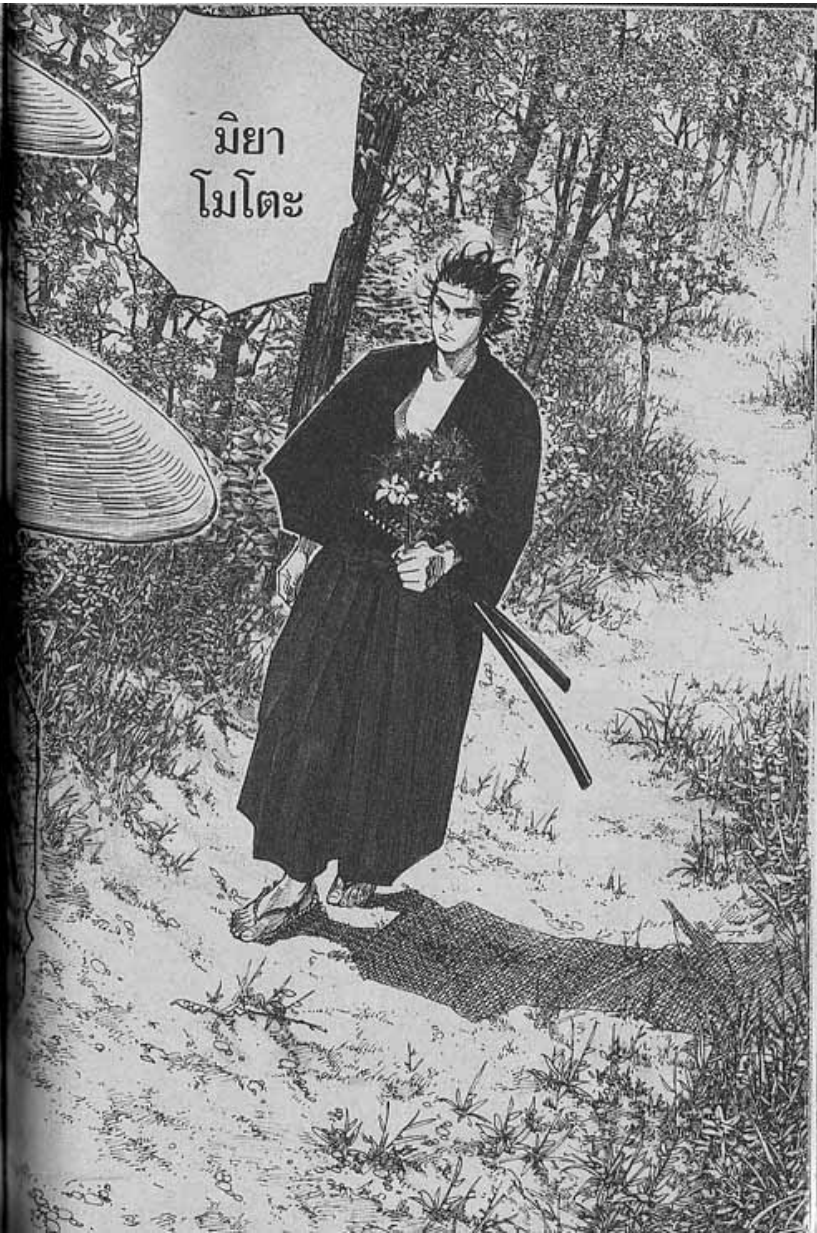
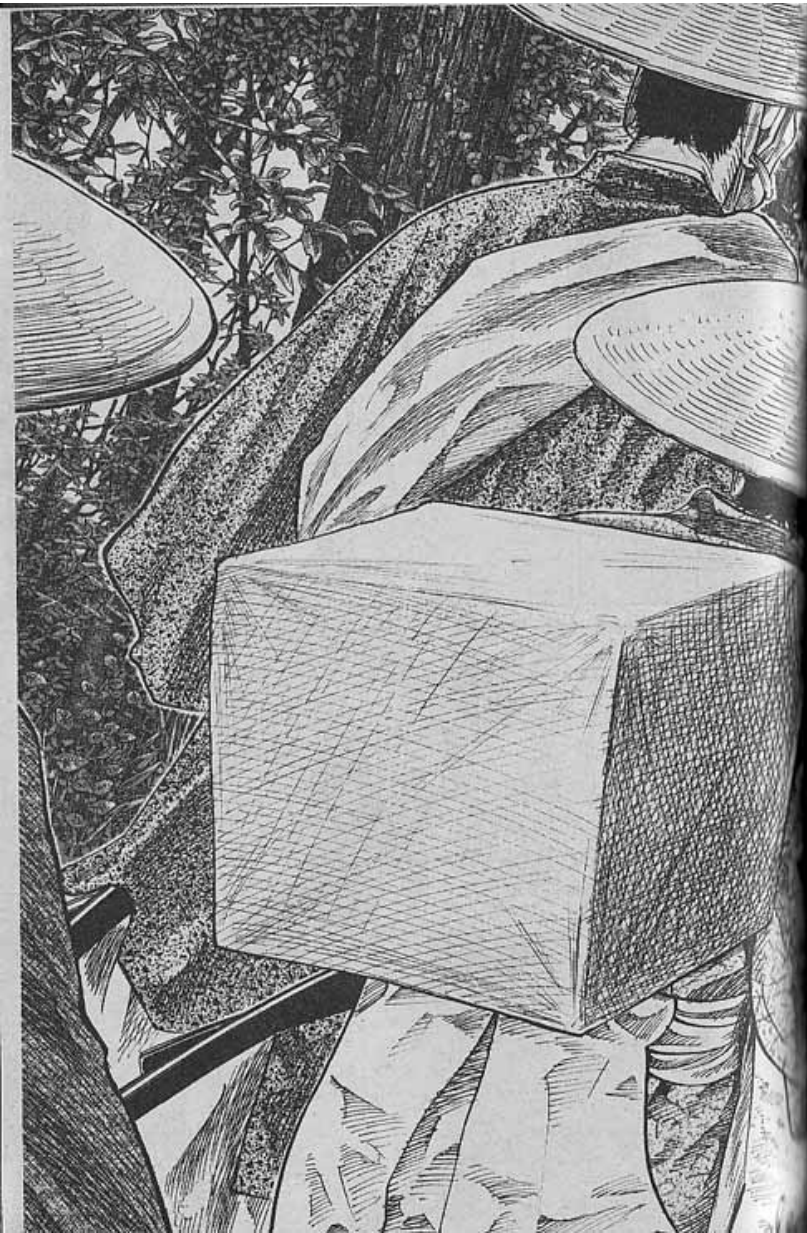
เอาละ
ไปกันเถอะ

คิดว่า
ข้าเป็นใคร
.....

อ้ากก

ไปละ !!

ท่าน โยชิโอะคะ

ไม่ ต้องการ !!

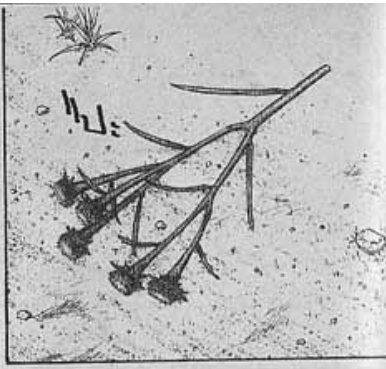
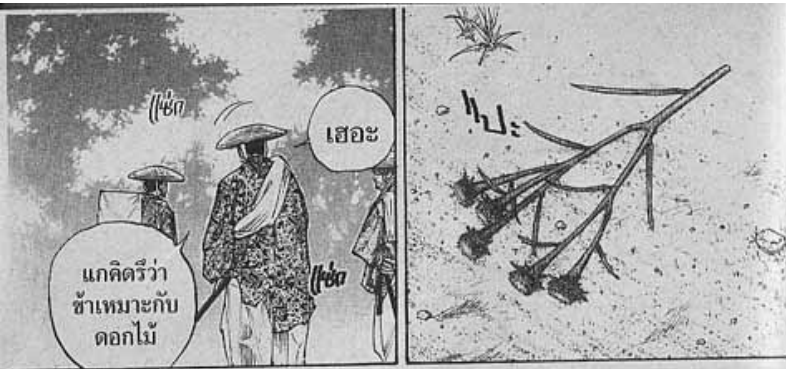
ข้าจะมอบ ดอกไม้แก่ท่าน เพื่อเอาไว้ ปลอบใจ ระหว่างทาง

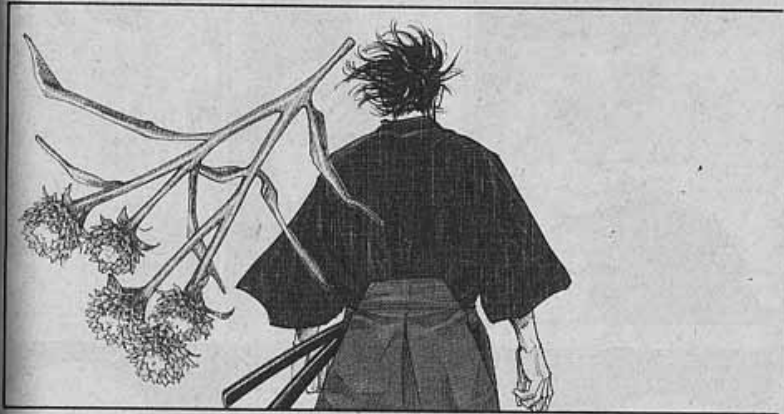
ฤดู ใบไม้ผลิ !!

ขึ้นไป เกี้ยวโตล่ะ !!

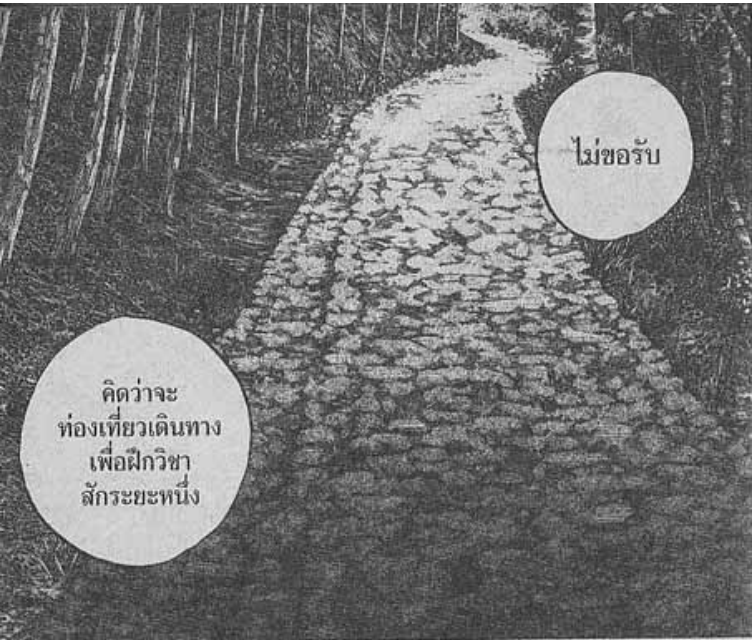

Vagabond

ตอนที่ 85 ศิลปิน

ไม่ชอบรับ

คิดว่าจะ
ท่องเที่ยวเดินทาง
เพื่อฝึกวิชา
สักระยะหนึ่ง

เอ้อ จริงสิ
เข้าไปพบคน
เดินทางฝึกวิชา
น่าสนใจมาละ

ท่านปู่

เดินทาง
ฝึกวิชารึ

แต่เดี๋ยวนี้
คนอย่างที่ว่า
มันช่างเยอะแยะ
มากวนใจไม่แพ้
แมลงสาบ

อืม
....

ต่อจากนี้ไป
จะทำอะไร
เสียวโกะโนะ
สึเกะ

ท่านเจ้าแคว้น
ต่าง ๆ ที่ได้ยืมว่า
เจ้าออกจากท่านคาโต้
ดิโยะมาสะ
แคว้นฮิซุมา

ต่างพูดว่า
อยากได้ตัวเจ้า
ทั้งนั้น

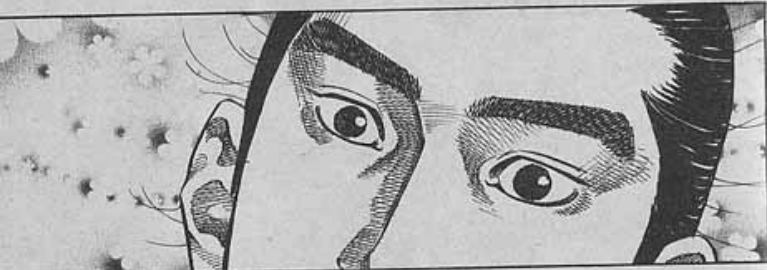
อยากจะ
ไปที่ไหน
อีกมั๊ย

จั้นหรือ
ชอบรับ

แกยังไม่อยาก
มีเมียอะ
?

เจ้านี่
แมวจรจัด
มันห้อง
เจ้านี่

นายท่าน
เจ้าคะ~

ยัง
ชอบ

เอ๋อ
.....

ไม่ได้
มาที่นี่หรือ
ชอบ

เพราะข้า
ไม่ต้อนรับพวกที่
เดินทางเร่ร่อน
ฝึกวิชา

ถึงมา
ข้าก็ไม่รู้

ทำยี่น
ก็แข็งขัน

กิริยาไม่เปิด
ช่องโหว่

หน้าตา
เหมือนจะอายุ
ไม่เกินยี่สิบ

ลึกลับ
ชื่อไป

โลกนี้คง
กว้างใหญ่กว่า
ที่ข้าคิดไว้เยอะ

ระหว่างทางขากลับ
แม้กระทั่งที่โรงแรม
ข้าก็ยังเจอคน
แบบนี้

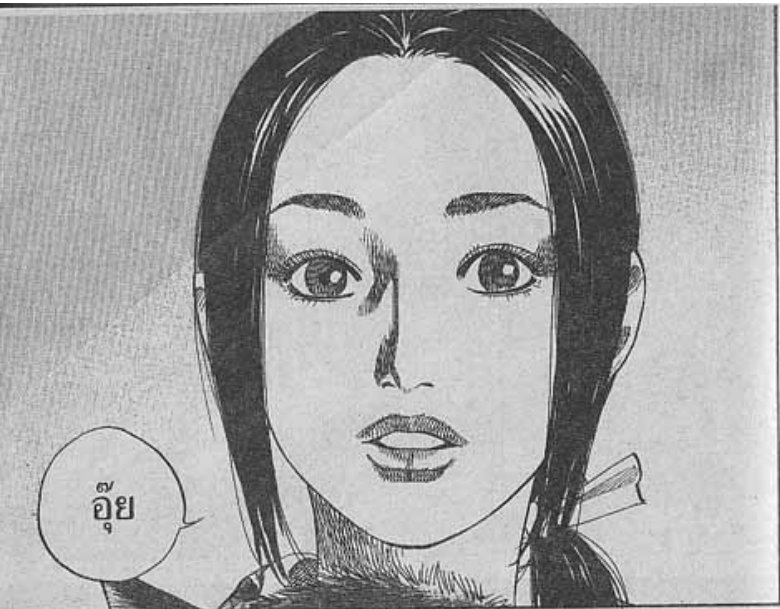
พั่ว
พั่ว

.....

เฮียวโกะโนะ
สีเกะ

จะออก
เดินทางฝึก
วิชาชอบ
!!

เจ้า.....

ขอผ้าห่ม
ข้าฝืนสิ

.....
งันริ

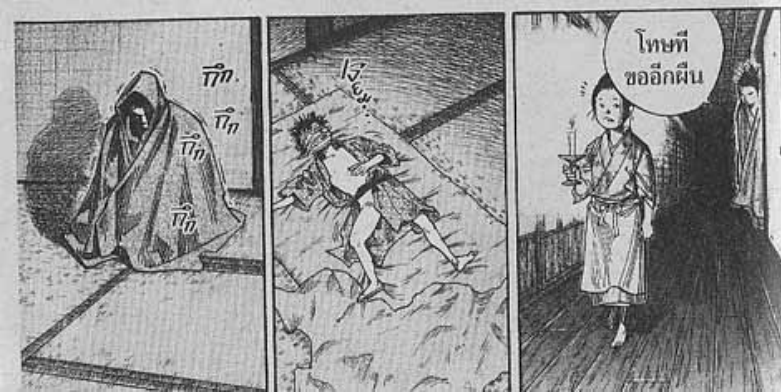

มาแล้ว
ไม่ได้อะไร
รี....?

พูดอะไร
อย่างนั้น

ที่นี่
ว่างเปล่า
จริงๆ?

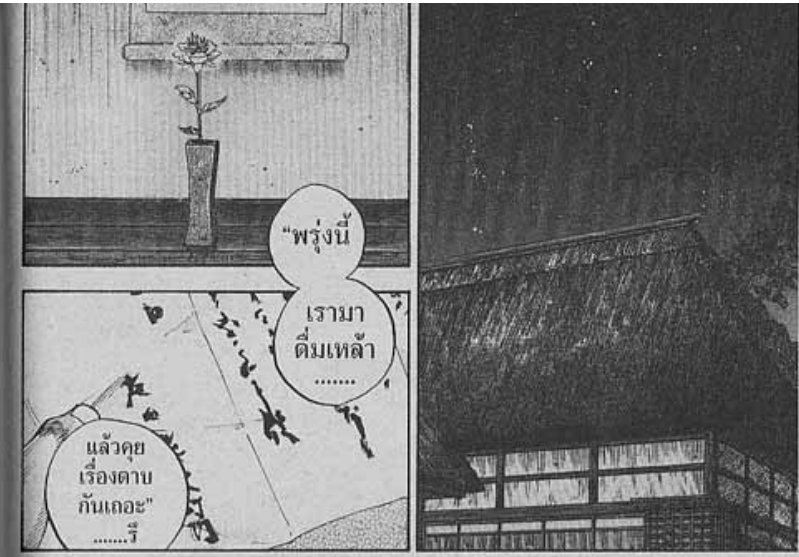
ทิก
ทิก
ทิก

โทษที่
ขออีกฝืน

ทิก
ทิก
ทิก

เร็ง

"พรุ่งนี้

เรามา
ดื่มเหล้า
....."

แล้วคุย
เรื่องตาบ
กันเถอะ"
.....รี

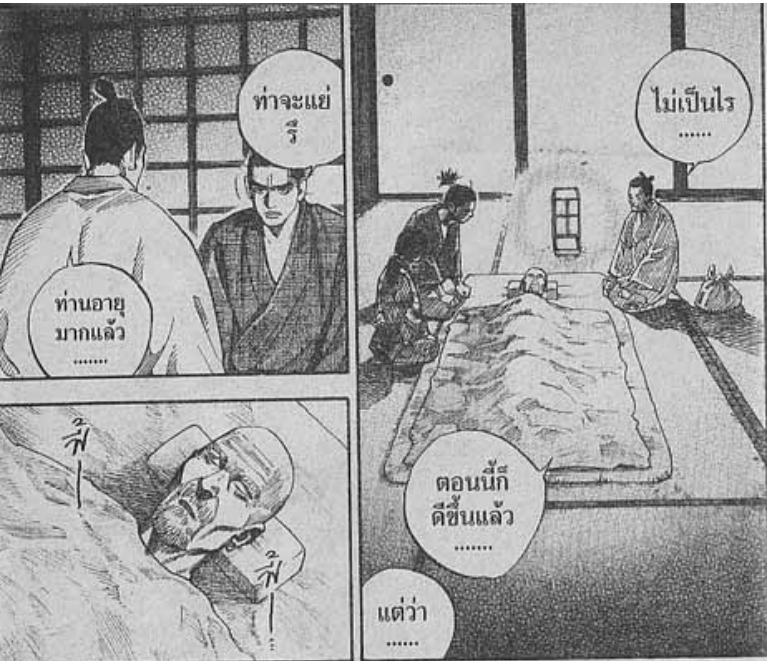
เข้าไป
โนปราสาท
จริงๆ!!

ข้าไม่อยากคุย
ซักหน่อย.....
แต่คงต้องไป

ฤดู
ใบไม้ผลิ
!!

ขึ้นไป
เที่ยวโตล๊ะ
!!

ทำอะไร

ไม่เป็นไร

ท่านอายุ
มากแล้ว

ตอนนี้ก็
ดีขึ้นแล้ว

แต่ว่า

.....

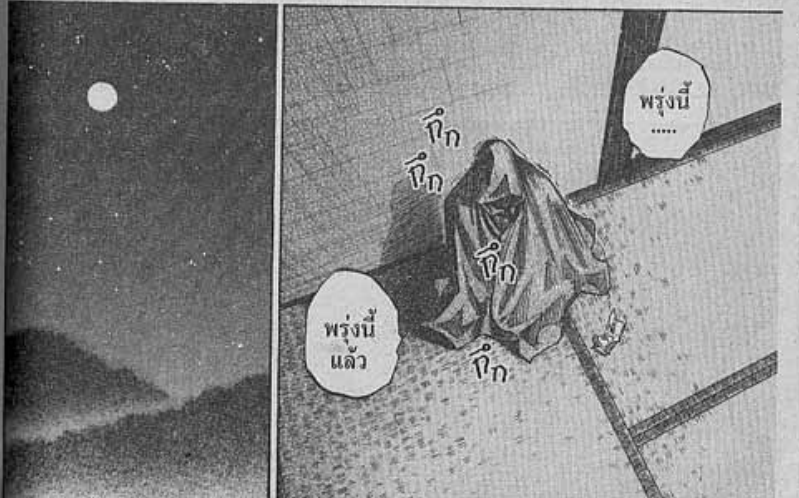

เมื่อจับดาบ
ทำทางและวิถีดาบ
ก็เหมือนราวกับ
ลอกกันมา

เมื่อตอนเด็ก ๆ
ไม่ว่าข้าจะทำอะไร
ก็มีแต่คนบอกว่า
เหมือนท่านปู่

อย่างน้อยเราก็
สามารถเปิดประตู
ปราสาทที่จะนำ
ไปสู่ยังยู
เซคิซุไซได้ก็
แล้วกัน.....!!

พุ่มนี้

พุ่มนี้
แล้ว

พะพะ

เมื่อเข้า ท่านยัง พูดเลยว่า

นายท่าน ก็ดีใจนะ เจ้าคะ

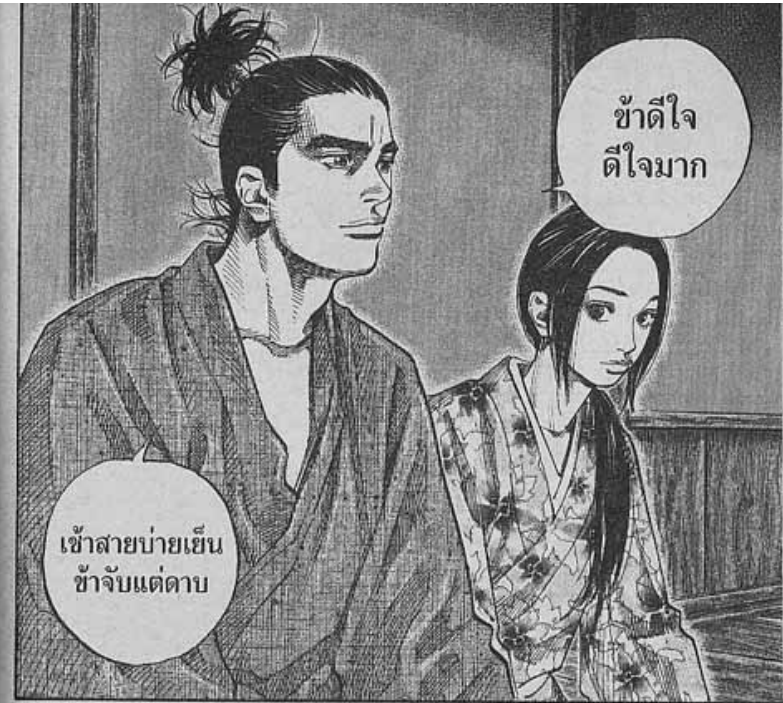
ท่านแอบชม ท่านเสียวโกะโนะ สึเกะ ให้ข้าฟังเสมอ!

หมายเหตุ: เซคิคุไซ แปลว่า (เรือที่ทำด้วยหิน(ศิลานาวา))

ในที่สุด คิลานาวา ก็เริ่มจม!!

๑๗ ๑๗

ข้าดีใจ ดีใจมาก

เข้าสายบ้ายเอ็น ข้าจับแต่ดาบ

.....

ผิวน้ำคงมีแต่
ระลอกคลื่น
ไม่สงบนิ่ง

แต่ทว่า
ในที่สุด
ศิลาเนา
ก็ไม่ลอย

และผืนดินสามพัน
โกศที่ยังคงเหลือ
อยู่ในหุบเขานี้

จะได้รับการ
สืบทอดไปยัง
ผู้ที่มีฝีมือยอดเยี่ยมที่สุด
แห่งตระกูล!!

เมื่อคืนนี้
วิชาที่ได้รับ
การขัดเกลา
ณ ใต้พื้นน้ำ
อันสงบเงียบ

สมัยก่อน
ท่านโชกุนอาซึดางะ
เคยชวนข้าไป
ทำงานด้วย โดยให้
การตอบแทน
อย่างงาม

ถ้าข้าไป
หลังจากนั้นข้าก็
คงจะได้เจอกับ
ท่านโอดะ
โนบุนางะ

และถ้าข้า
ได้รับการ
เชิญชวนจากท่าน
โนบุนางะ

ระหว่างข้า
กับท่าน
โทโยโทมิอิเดโยชิ
จะเป็นอย่างไร
ก็ไม่รู้

ถ้าข้าได้รับ
การดูแล
จากท่าน
โทโยโทมิ

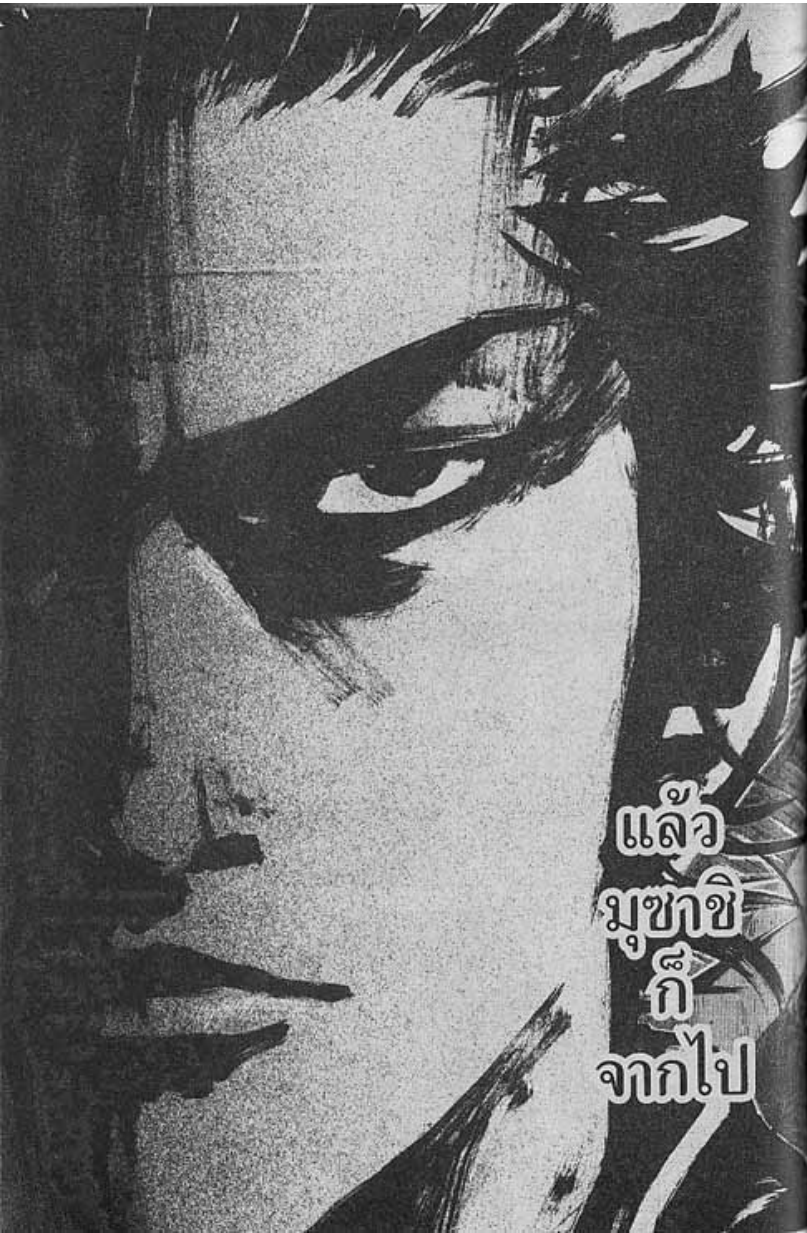
เป็นที่แน่นอนว่า
บ้านยางิยุกงจะ
สิ้นสุดลงโดยฝีมือของ
โทคุงะว่า อิเอยาสึที่
เซคิงาฮาระ

Vagabond

แล้ว
มุซาชิ
ก็
จากไป

มุ
ซา
ชิ
มา

ตอนที่ 86 มังล่อมวง

สงคราม
ระหว่าง
คนหนึ่งคน
กับ
หนึ่งปราสาท

ต้องทำให้
มังกรเด่าหนึ่งในปรุพี
ยาจิว เซคิซุไซ
ซึ่งไม่เคยมีประวัติ
บัวหมองมาก่อน
สยบอยู่ใต้ดาบเรา
ให้ได้

จะต้องเหลือ
รอยเท้าของ
มียาโมโตะ มุซาชิ
ทิ้งไว้ที่นี่ให้จงได้

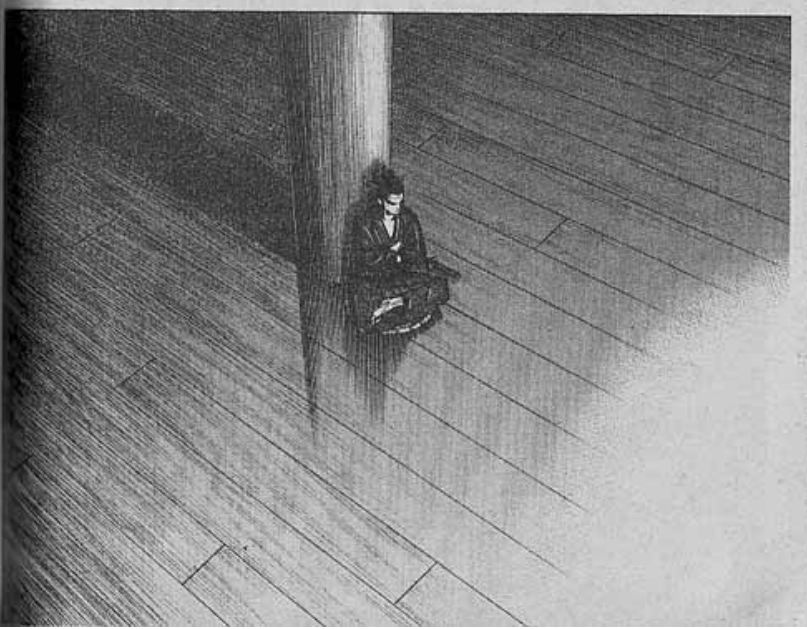
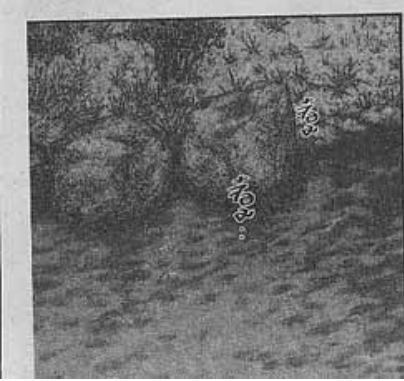
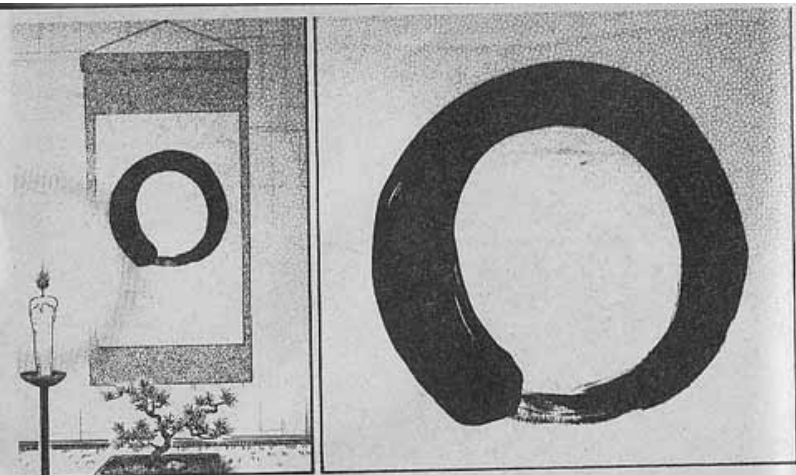

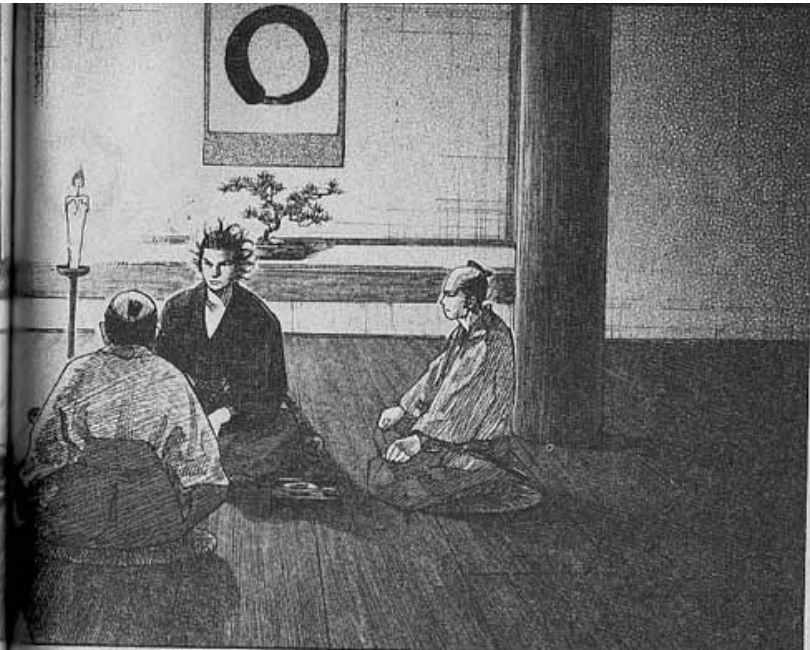
เฮอะ.....
คุณหน
คนน
มารยาทดี
จริงๆ

ถึงเอ็ง
หวังว่าจะได้
อะไรที่มัน
เสียเวลาเปล
นะ

ถ้าไม่เจอ
ก็ต้องมี
สงคราม
ละ

.....

ขอบคุณ

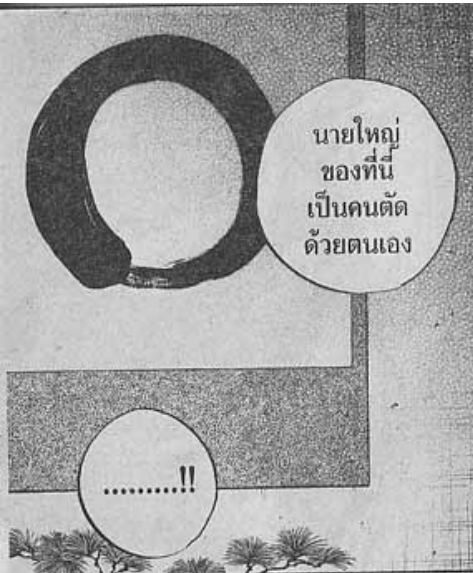

ดังนั้น
จึงไม่อาจ
ต้อนรับท่าน
ในฐานะแขก
ของโรงฝึกได้

ตอนนี้
ท่านเลิกฝึก
นักดาบเร็ว
แล้ว

แต่ก็อยากคุย
กับท่าน
เรื่องวิชาดาบ
จึงได้จัดงาน
กินเลี้ยงขึ้น

นายใหญ่
ของที่นี่
เป็นคนตัด
ด้วยตนเอง

.....!!

.....

โอ๊ะ...
เพิ่งได้เห็น
ท่านฮิมเป็น
ครั้งแรก

ฮะ ฮะ
ฮะ

ยายิยู
เซคิซุไซ
เรอะ.....
อย่างนั้น
เรอะ.....!!

ตั้งใจเหลือเกิน
ที่ได้ยินว่า
ท่านเซคิซุไซ
เป็นคนตัด

ทำไม
?

แววตา
ก็แหลมคม
....ฮิม

แต่ว่า
ร่างกาย
ช่าง
กำยำ

ยังเด็ก
เหลือเกิน

.....

.....

๓ ๓๐๓
๓ ๓๐๓

เชิญ
ท่าน

เอาละ.....
เชิญท่าน
ไม่ต้องเกรงใจ

กลางหูนเขา
เช่นนี้ ไม่มี
ของเลอเลิศ
หรอก.....

อ้อ...เรื่อง
ที่ท่านถามถึง
ก้านดอก
ชาคุยาคู

ทำไมต้องพูดอย่างนั้นด้วยวะ.....
ฮิ.....

รอยตัดเพียงเล็กน้อยเพียงนั้นมันต่างกันอย่างไรวะ.....

ทำไมท่านถึงทราบว่ารอยตัดนั้นไม่ธรรมดา

คนธรรมดาอย่างเราไม่สามารถแยกได้

ซึกิอธิบายไม่ถูกหรอก... แต่รู้สึกได้เท่านั้นแหละ.....

.....

อธิบายเพื่อเป็นความรู้ให้เราฟังหน่อย?

พวกเราก็เป็นคนที่รักวิชาดาบเช่นกัน

แล้วท่าน "รู้สึก" ถึงอะไรล่ะ?

.....

.....ฮะ ฮะ ท่านเก่งมากล่ะสิ

เชิญเชิญ

.....

ถ้าท่านเซคิซุไซไม่ได้เป็นคนตัดเป็นลูกน้องท่านล่ะก็

แสดงว่ามีมือดาบของท่านเซคิซุไซต้องสูงกว่าของซาแนะๆ

ข้าเป็นคนเถื่อน
อาจารย์ของข้าคือ
เขาและแม่น้า

ขอโทษที่
.....

ข้าไม่เคยมี
อาจารย์
เป็นตัวเป็นตน

เป็น
ลูกปีศาจ
บางที
คนเรียกข้าว่า
สัตว์ป่า

ถ้าท่าน
อยากรู้จริงๆ
.....

ดังนั้นข้าจึง
ไม่รู้จะอธิบาย
ว่าอย่างไรดี

กียกตาบ
ขึ้นมา
ประตากับ
ข้าสิ

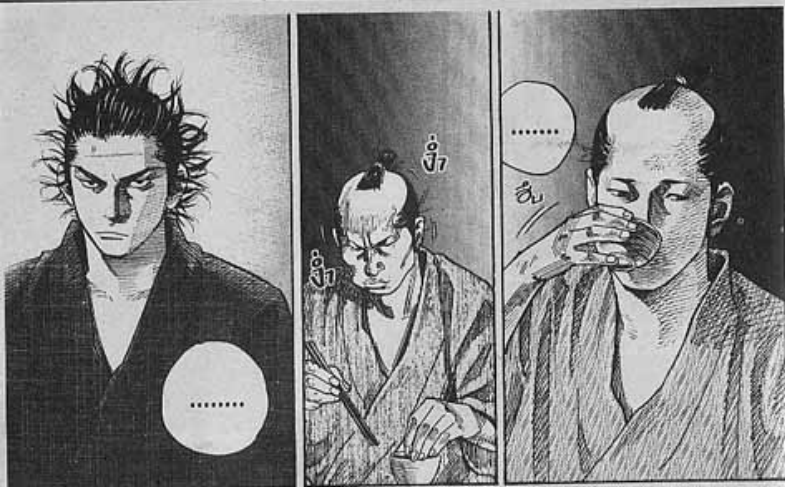

ทอซึนคาเงะโด
เป็นหอที่ท่านผู้เป็น
ต้นตำรับวิชา
คือท่านอาจารย์
คามิอิซึมิ อิเซโนะคามิ
เป็นผู้สร้างขึ้นมา
เพื่อใช้พักเวลาที่
อยู่ที่นี่

ข้าคิดว่าหอแห่งนี้
เป็นสถานที่
ที่เหมาะสมที่สุด
ที่จะให้ท่าน
ผู้ซึ่งรักในวิชาดาบ
เล่าเรื่องราว
ให้พวกเราฟัง

.....

.....

อืม

.....
อืม

คงไม่สามารถ
เข้าใกล้
เซคิซุไซได้
อีกครั้งเป็นแน่

ไม่มีโอกาสใด
ที่จะเยี่ยมยอด
ไปกว่าคืนนี้
อีกแล้ว

.....
หือ?

นี่ก็
ด้วย

.....
ก็คงไม่กล้า
รับคำท้ามาสู้
กับข้าหรอก

จะทำ
อย่างไร
จึงจะได้เจอ
.....?

ฮ่า ฮ่า
ฮ่า

คนอะไร
ไม่เคย
เห็น

รอช้า
ก่อน
เถอะ
ยากยิ่ง
เซคิซุไซ

ข้าจะไปเอา
“หนึ่งในปฐพี”
กลับคืนมา
!!

แง่งงงง
งงงง

คิ้ว

คิ้ว

คิ้ว

คิ้ว

มูราตะ
เพี้ย!

ท่าน
มูมาตะ

อ๊ะ
ขอโทษ
ท่านมูราตะ

.....
ต้อง
ไอ้
หมอนี่

อ๊ะ.....ขอโทษ
ท่านเป็น
แขก

อาหารมัน
ร้อนจริง ๆ
ด้วย!

บอกว่า
มูราตะไงเล่า
ไอ้บ้าเอ๊ย
!!

เฮ้!
!

คงไม่ใช่วิธีที่ดีเท่าไรหรอก
แต่ก็ไม่รู้จะทำยังไง
มีคืนนี้คืนเดียวเท่านั้น

กำลังทำให้
มันโกรธ
แล้วค่อย
หาโอกาส
ต่อไปดีกว่า

Vagabond

ตอนที่ 87 ผู้ก่อการ

ปราสาท
ยางงู

ใน
บริเวณปราสาท
มีหอหนึ่งชื่อว่า
หอชินคาเงโด

มีเพียงน้อยคนเท่านั้น
ที่รู้ว่าคิโนะ
ศิษย์สุดยอดทั้งสี่
ของยางงูได้เชิญ
มียาโมโตะ มุซาชิ
มาคุยเรื่องวิชาดาบ

ข้าไม่ได้
มาคุยเล่น
นะเพี้ย

ไม่อยาก
ให้ออก
รสชาติ
!

ข้า
มาสู้

ข้าก็จะล่อให้
ยางิยู เซคิซุไซ
มาอยู่ต่อหน้าข้า
ให้ได้!!

ถึงแม้ว่า
จะต้องสู้กับ
คนทั้งปราสาท
ก็ตาม

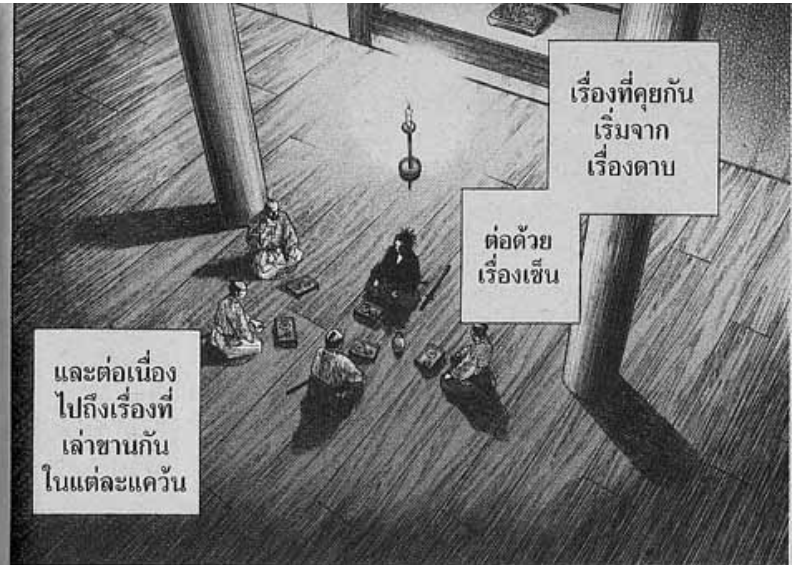
?

หึ หึ
หึ...

.....

เป็นอะไรไป
ท่านมุซาชิ
?

ทำไม
ท่านซึริบ
ไป

เรื่องที่คุณกัน
เริ่มจาก
เรื่องดาบ

ต่อด้วย
เรื่องเข็น

และต่อเนื่อง
ไปถึงเรื่องที่
เล่าชานกัน
ในแต่ละแคว้น

ทั้งหมดคุยกับ
มุซาชิได้ออกรสชาติ
ทั้ง ๆ ที่เป็น
ฝ่ายตรงกันข้าม

และ
ในจำนวนนั้น
ผู้ที่ได้ไปรบที่
เซคิงฮาระนั้น
ก็มี
เดบุชิ มาโกะเบ

โชตะ
คิซาเอมอน

คิมุระ
สึเกคุโร

.....

คนที่รักในวิชาดาบ
มานั่งคุยกับ
เรื่องดาบ
แล้วมันตลก
นักรี?

.....

.....?

แต่มัน
น่าเบื่อ

ไม่ตลก
ร็อก....

ถ้าฉันก็ไม่รู้ว่า
คนของที่นี่
เก่งจริงหรือไม่

เพิ่งพูด
อยู่หยก ๆ
ว่าน่าชั่ว
!!

เมื่อ
พูดว่าบ้านยางิ
ไม่ต้อนรับ
คนฝึกวิชาเร่ร่อน
ไฉ่มี

ก็ไฉ่มี
เพราะมากัน
มากมาย
เหลือเกิน

มีแต่
คนพูดชม
ยางิยู ๆ

ที ที
ที ที

อะไรกัน
วะเนี่ย

คนที่รัก
วิชาดาบมานั่ง
คุยกันป้อ

แปลก
จริงจริง

....ตามข้า
ว่าอะไร
รี.....

ซี ซี ซี

อะไร
นะรี?

อะไรน่าข้า
ท่านมุซาชิ

อะไร
นะรี
?

ฮ่า ฮ่า
ฮ่า ฮ่า

ไม่
น่าขามากกว่า

ฮา ฮ่า ฮ่า
ฮา ฮ่า ฮ่า ฮ่า
!!

น่าขำ
น่าขำ

น่าขำนัก
อย่างยิ่ง
!!

.....!!

น่าสงสัย
จริงๆว่า
แท้จริงแล้ว
เป็นอย่างไร

มีแต่พวกของคุณ
เก็บตัวอยู่ในป่าเขา
ห่างไกลจากผู้คน

แต่ละวันไม่ทำอะไร
เอาแต่ถกกัน
ในโรงฝึกอันงดงาม

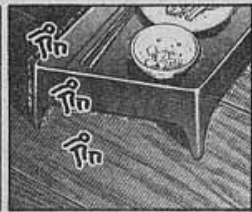

“ไม่
ช้าว่า
ไม่นะ”

ว่า
“ดาบนี้
ของชาติ”

ใครจะไป หลงลม ของมัน มัน แก่ลึงพูด ให้โกรธ เห็น

ท่านสิ้น เป็นเจ้าเข้า เขียวนะ!!

ใครวะชื่อ ฟุงตะ!!

ว่าไงละ ท่านฟุงตะ?

มูราตะ เพี้ย!!

มูราตะ !!

.....

ยังเด็ก เหลือเกิน

อืม คนข้างนอก เห็นเป็น อย่างนรี

หืม หืม รู้ไปหมด

ฮะ ฮะ ฮะ เจ้าคิด อย่างนรี

.....!!

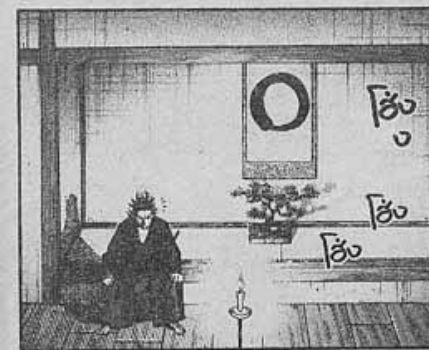
คงมีคนจำนวนไม่น้อย ที่เห็นรอยตัดกัน แล้วสามารถคิดสงสัยว่า รอยตัดนั้นไปธรรมดา

เฮลเหินวกเจ้าคนนี่ มันถึงถึงความแตกต่าง ของรอยตัดกันดอกไม้ เลยนึกว่ามันจะแน่นมาก ตัดสิ้นคนเร็วไป เสียแล้วสิเรา

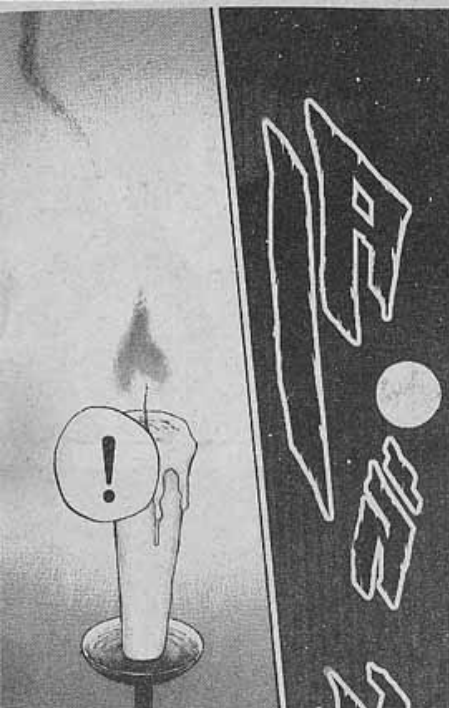

เป็นเพียงการ ลดค่าของตัวเอง ลงเท่านั้น ช่างไม่รู้เอาเสียเลย

คนที่อยากจะ แสดงฝีมือ ให้คนอื่นเห็นนั้น ไม่มีใครเก่งจริง

ถ้าเป็น
อย่างนั้นจริง
ก็ดีกับเรา

ดึงดาบ
ออกมาสิ

ไส้ศึก
จริง

ตอนนี้
มันคิดว่า
เราเป็นพวก
ก่อการร้าย

และถ้า
พามาเฝ้าบ้าน
ไปเจออีกคนหนึ่งเข้า
เกิดอะอะขึ้นมา
ก็จะไม่ดี

และถ้า
เป็น

ตายแล้ว
.....!

.....

อยากจะฆ่า
ก็ฆ่าเลย
แต่.....

ข้าจะ
จัดการ
!!

จะจัดการ
ให้แถมเหมือนกับ
หมานั้น!!

บ้าเรอะ
พูดอะไร
ไม่รู้เรื่อง
!!

ข้า
เอ่ยชื่อแล้ว
ก่อนสู้กัน
!!

แล้วข้า
ก็ชนะ
!!

จะแก้แค้นที่
ข้าแก้แค้นเรอะ
ไม่คืนะเว้ย!!

แกจะ
ทำอะไร
ข้า!!

หุบปาก!!
หมากะคน
แยกไม่ออก
ริโงะ!!

อีก

ข้าจะ
ฆ่าแก
!!

ข้าจะเอาแก
ตายตาม
ไปด้วย
.....!!

จบเล่ม ๑ ไปรอดติดตามตอนต่อไป

ไอ้
ลูกปีศาจ
.....!!

ไอ้ผีบ้า
!!

ดูตามันลิต
หยงกะปีศาจ
กระหายเลือด
!!

หน้ามัน
ก็เหมือน
ลูกปีศาจ
!!

ฆ่าข้า
เสียสิ
!!

ฆ่าข้า
ซะ!!

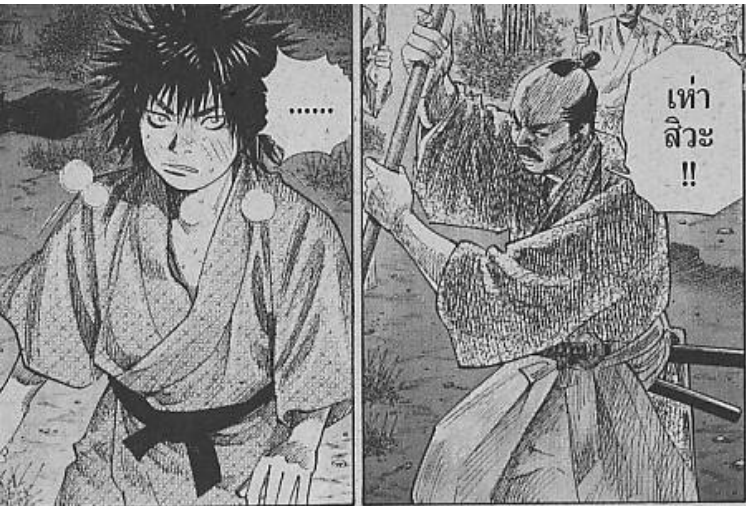
.....

เองตาย
ซะเถอะ
!!

පහේ 88 ගුණය

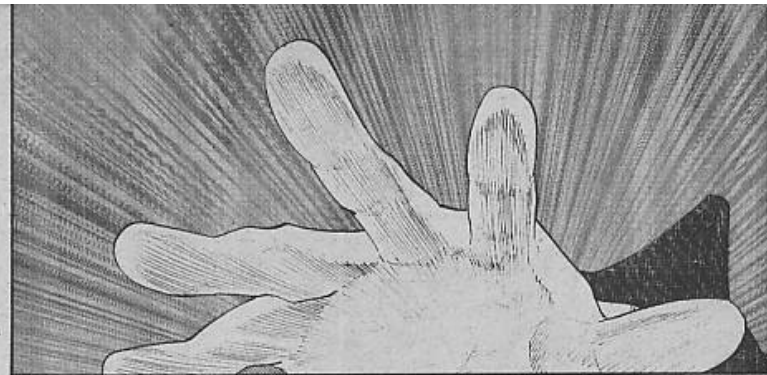

แค่เด็กคนเดียว
ผู้ใหญ่
ก็เอาไม่อยู่
เรอะ

ทำอะไร
ของเอ็ง
นะ!?

งั้นข้า 2 คน
จะสู้
กับพวกแก

ก็ได้

.....
!?

ฮึบ

รู้จัก
สภานิต
ที่ว่า

“บาปของ
ลูกศิษย์ก็คือ
บาปของ
อาจารย์”

?

ฮึบ

ฮึบ

ไอ้เด็ก
ไม่รักดี

อ้อ

ไม่นะ
ข้าไม่ผิด

เฮีย
พวกแก
...

ข้าจะสะสาง
บาปของแก
ทั้ง 2 คน
พร้อมกันเลย
!!

ว่าไหนะ
.....?
เอ็งเป็น
อาจารย์
ของพี่ตัวนี้

งั้น
ก็ดี

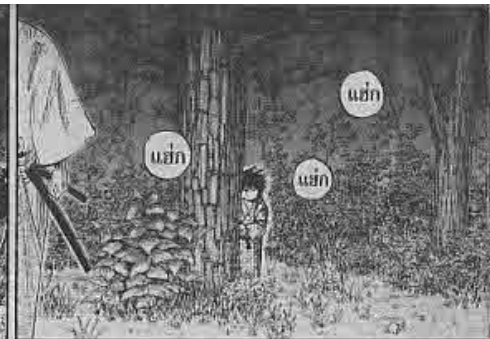

ไอ้ทำ
ยะไลโอทั้งนั้น
เอ็งเป็นมา
ตั้งแต่เกิดเรอะ

ไอ้คน
ร่อนเร่

อาจารย์
จะเล่นอะไรอีก
แน่เลย

แต่
ข้าว่า

เอ็งจะเป็น
ศพออกไป
มากกว่าวะ

ตอนที่เอ็งออกจาก
วังของที่นี่ไป
เอ็งคงจะเป็นคน
ที่มีสัมมาคารวะ
ยังสิน

แกอาจจะ
เคยรอดตาย
มาได้
หลายครั้ง

แต่ที่บ้าน
ยายูนี่
ไม่เหมือน
ที่อื่น

Vagabond

ไอ้ฟปากกล้า
แบบนี้
ก็ไม่ต่าง
จากที่อื่นเลย

ที ที

.....
!!